

UNIVERZITA PARDUBICE

FAKULTA EKONOMICKO-SPRÁVNÍ

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2021/2022

Veronika Tomášová

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní

Postavení Úřadu průmyslového vlastnictví v řízení o ochranných známkách
Bakalářská práce

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Akademický rok: 2021/2022

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Veronika Tomášová**
Osobní číslo: **E19089**
Studijní program: **B0488A050001 Hospodářská politika a veřejná správa**
Specializace: **Veřejná ekonomika a správa**
Téma práce: **Postavení Úřadu průmyslového vlastnictví v řízení o ochranných známkách**
Zadávající katedra: **Ústav správních a sociálních věd**

Zásady pro vypracování

Cílem bakalářské práce je vymezit Úřad průmyslového vlastnictví jako ústřední správní orgán v oblasti ochrany práv z průmyslového vlastnictví, popsat jeho působnost, pravomoc a související řízení. V práci bude popsán rovněž postup při podávání přihlášek ochranných známek a jejich zápisu. Součástí práce bude analýza a rozbor databáze ochranných známek vedené ÚPV a její porovnání se situací v zahraničí.

Osnova:

- Vymezení právní úpravy průmyslových práv a ochranných známek.
- Specifikace Úřadu průmyslového vlastnictví.
- Rozbor řízení o ochranných známkách.
- Komparace databáze ochranných známek ÚPV s registrem „Ochranné známky“ Úřadu průmyslového vlastnictví na Slovensku.
- Shrnutí a vyhodnocení.

Rozsah pracovní zprávy: **cca 35 stran**
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

ČADA, Karel. Průmyslověprávní informace. Praha: Karolinum, 2002. ISBN 80-246-0314-4.
HORÁČEK, Roman, Karel ČADA a Petr HAJN. Práva k průmyslovému vlastnictví. V Praze: C.H. Beck, 2005. Právnícké učebnice. ISBN 80-7179-879-7.
HUBENÝ, David. 100 let Patentového úřadu v Praze. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2019. ISBN 978-80-7282-134-1.
SLOVÁKOVÁ, Zuzana. Průmyslové vlastnictví. 2., dopl. a rozš. vyd. Praha: LexisNexis CZ, 2006. Studijní texty. ISBN 80-86920-08-9.

Vedoucí bakalářské práce: **JUDr. Barbora Kovářová**
Ústav správních a sociálních věd

Datum zadání bakalářské práce: **1. září 2021**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2022**

prof. Ing. Jan Stejskal, Ph.D. v.r.
děkan

L.S.

doc. Ing. Jan Černožský, Ph.D. v.r.
vedoucí ústavu

V Pardubicích dne 1. září 2021

Prohlašuji:

Práci s názvem „Postavení Úřadu průmyslového vlastnictví v řízení o ochranných známkách“ jsem vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 7/2019 Pravidla pro odevzdávání, zveřejňování a formální úpravu závěrečných prací, ve znění pozdějších dodatků, bude práce zveřejněna prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 30. 03. 2022

Veronika Tomášová

PODĚKOVÁNÍ

Tímto bych ráda poděkovala své vedoucí práce JUDr. Barboře Kovářové za odbornou pomoc, užitečné rady a doporučení, které mi pomohly vypracovat tuto bakalářskou práci.

ANOTACE

Bakalářská práce pojednává o Úřadu průmyslového vlastnictví a jeho pravomoci a působnosti v oblasti průmyslových práv, zejména v oblasti ochranných známek. Cílem práce je vymezit Úřad průmyslového vlastnictví jako ústřední správní orgán v oblasti ochrany práv z průmyslového vlastnictví. Práce se zaměřuje na postavení Úřadu průmyslového vlastnictví v řízení o ochranných známkách. Začátek práce stručně vymezuje ostatní průmyslová práva, dále už je větší pozornost věnována ochranné známce. Práce dále zahrnuje popis současného postavení Úřadu ve statní správě a jeho historického vývoje. Závěrečnou kapitolu tvoří rozbor databáze spravované Úřadem, konkrétně zasazení jedné ochranné známky z databáze do historického kontextu známkového práva a komparace databáze Úřadu s registrem ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví Slovenské republiky.

KLÍČOVÁ SLOVA

ochranná známka, Úřad průmyslového vlastnictví, vlastník ochranné známky, práva z ochranné známky, databáze ochranných známek

TITLE

The position of the Industrial Property Office in trademark proceedings

ANNOTATION

The bachelor thesis deals with the Industrial Property Office and its powers and competence in the field of industrial rights, especially in the field of trademarks. The aim of the thesis is to define the Industrial Property Office as the central administrative authority in the field of protection of industrial property rights. The thesis focuses on the position of the Industrial Property Office in trademark proceedings. The beginning of the thesis briefly defines other industrial rights, then more attention is paid to trademarks. The work also includes a description of the current position of the Office in the state administration and its historical development. The final chapter consists of an analysis of the database administered by the Office, specifically placing one trademark from the database in the historical context of trademark law and comparing the Office's database with the trademark register of the Industrial Property Office of the Slovak Republic.

KEYWORDS

trademark, Office of Industrial Property, trademark owner, trademark rights, trademark database

OBSAH

SEZNAM ILUSTRACÍ A TABULEK.....	9
SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK	10
ÚVOD.....	11
1 PRŮMYSLOVÁ PRÁVA A JEJICH PRÁVNÍ ÚPRAVA.....	13
1.1 Vynálezy	13
1.2 Užité vzory.....	14
1.3 Průmyslové vzory	14
1.4 Označení původu/zeměpisná označení	15
1.5 Topografie polovodičových výrobků.....	16
1.6 Obchodní firma	16
1.7 Ochranné známky	17
1.7.1 Funkce ochranných známek.....	17
1.7.2 Dělení a druhy ochranných známek.....	19
1.7.3 Mezinárodní ochrana ochranných známek	23
1.7.4 Ochranné známky se zápisnou způsobilostí	23
1.7.5 Absolutní překážky zápisné způsobilosti.....	24
1.7.6 Relativní překážky zápisné způsobilosti.....	24
2 ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ.....	26
2.1 Historie Úřadu průmyslového vlastnictví.....	26
2.2 Současné postavení Úřadu průmyslového vlastnictví	27
3 ŘÍZENÍ O OCHRANNÝCH ZNÁMKÁCH	28
3.1 Řízení o přihlášce ochranné známky	28
3.1.1 Patentový zástupce.....	28
3.1.2 Náležitosti přihlášky ochranné známky	30
3.1.3 Právo přednosti	31
3.1.4 Formální a věcný průzkum	31
3.1.5 Námitkové řízení.....	32
3.1.6 Zápis do rejstříku ochranných známek	34
3.1.7 Zrušení a neplatnost ochranné známky.....	34
3.1.8 Vzdání se práv k ochranné známce.....	35
3.1.9 Výmazové řízení	35

3.2	Práva a povinnosti z ochranné známky.....	36
3.2.1	Práva majitele ochranné známky	36
3.2.2	Omezení a vyčerpání práv z ochranné známky	37
3.2.3	Poskytování licencí na ochranné známky	37
3.2.4	Zástava ochranné známky.....	38
3.2.5	Převod a přechod ochranné známky	38
3.2.6	Povinnost užívat ochrannou známku	39
4	ROZBOR NÁRODNÍ DATABÁZE OCHRANNÝCH ZNÁMEK A JEJÍ POROVNÁNÍ SE SLOVENSKOU DATABÁZÍ.....	40
4.1	Historický vývoj ochranné známky „PILSNER BIER“	41
4.2	Komparace s registrem ochranných známek Úřadu SR	46
	ZÁVĚR	49
	POUŽITÁ LITERATURA	51
	PŘÍLOHY	55

SEZNAM ILUSTRACÍ A TABULEK

Obrázek 1 – Slovní ochranná známka „VOLVO“	19
Obrázek 2 – Obrazová ochranná známka „ADIDAS“	20
Obrázek 3 – Obrazová ochranná známka „GORE-TEX“ se slovními prvky	20
Obrázek 4 – Prostorová ochranná známka „COCA-COLA“	20
Obrázek 5 – Prostorová ochranná známka „COCA-COLA“ se slovními prvky	21
Obrázek 6 – Kombinovaná ochranná známka „PILSNER BIER“	42
Obrázek 7 – Časová osa ochranné známky „PILSNER BIER“	45

SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK

ČR – Česká republika

EU – Evropská unie

EUIPO – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

LL.M. (C.J.) – Neakademický profesní titul „Master of Laws”

MBA – Neakademický profesní titul „Master of Business Administration”

ř. z. – Říšský zákoník

Sb. – Sbíрка zákonů

SR – Slovenská republika

Úřad – Úřad průmyslového vlastnictví

WIPO – Světová organizace duševního vlastnictví

zákon č. – číslo zákona

ÚVOD

Práce se zabývá Úřadem průmyslového vlastnictví jakožto současným ústředním orgánem České republiky, jehož působností je ochrana práv z průmyslového vlastnictví. Pozornost je v práci zaměřena zejména na oblast ochranných známek, která aktuálně nabývá na důležitosti a významu zejména u podniků chránících si tak původ svých výrobků a služeb. Přestože se lidé dostávají do kontaktu s ochrannými známkami zcela běžně, například při sledování televizních reklam nebo při nakupování různých produktů a služeb, často si ani neuvědomí, že byli ve styku právě s ochrannou známkou.

Cílem práce je vymezit Úřad průmyslového vlastnictví jako ústřední správní orgán v oblasti ochrany práv z průmyslového vlastnictví. Práce se zaměřuje na postavení Úřadu průmyslového vlastnictví v řízení o ochranných známkách, kde je popsán postup celého řízení včetně jeho nákladovosti a rovněž práva a povinnosti vyplývající z držení ochranné známky.

Pro větší pochopení dané problematiky je na samém začátku práce ochranná známka nejprve zasazena do kontextu ostatních průmyslových práv, která jsou v práci stručně vymezena. Detailněji se však práce zabývá právě samotnou ochrannou známkou. V první řadě nabízí její základní charakteristiku, rozbor, základní členění a popisuje její význam a základní funkce. Dále je v práci uvedeno dělení ochranné známky a její současně existující druhy, včetně mezinárodní úpravy, která o ní pojednává. Nakonec jsou u ochranné známky uvedeny podstatné informace, jež je nezbytné znát před podáním přihlášky k zápisu ochranné známky do rejstříku ochranných známek vedeného u Úřadu průmyslového vlastnictví. Před samotným postupem řízení o ochranných známkách je v práci více specifikován Úřad průmyslového vlastnictví, u něhož je krátce popsán jeho historický vývoj a jeho současné postavení ve státní správě.

Praktická část je zaměřena na analýzu databáze ochranných známek vedené Úřadem průmyslového vlastnictví. Nejprve praktická část pojednává o první, tedy nejstarší zapsané ochranné známce v databázi Úřadu průmyslového vlastnictví, která je zasazena do historického kontextu známkového práva včetně popisu právních úkonů, které nastaly od doby jejího zápisu. Následně praktická část zahrnuje komparaci české databáze Úřadu průmyslového vlastnictví s registrem ochranných známek vedeným Úřadem průmyslového vlastnictví Slovenské republiky. Uvedený Úřad průmyslového vlastnictví Slovenské republiky byl pro práci vybrán zcela záměrně, jelikož po rozpadu České a Slovenské Federativní republiky v roce 1993 vznikla samostatná Slovenská republika a samostatná Česká republika, které disponovaly každá svým vlastním Úřadem průmyslového vlastnictví. Oba tyto úřady si od tohoto momentu začaly

spravovat i své vlastní databáze ochranných známek. Závěrem práce jsou shrnuta zjištění z provedené analýzy a učiněna jejich komparace.

1 PRŮMYSLOVÁ PRÁVA A JEJICH PRÁVNÍ ÚPRAVA

Průmyslová práva tvoří část práv duševního vlastnictví. Pod práva duševního vlastnictví řadíme mimo jiné i autorská práva, jichž součástí jsou vedle dalších práva k pořadům vysílané televizi, práva k zvukovým nahrávkám nebo práva k umělcovým výkonům. Průmyslová práva představují soubor práv ke statkům nehmotné povahy a jejich právní ochrany, které jsou výsledkem tvůrčí činnosti jednotlivců (Malý, 2002, s. 23). Mezi průmyslová práva se řadí vynálezy a patenty, užité vzory, průmyslové vzory, označení původu/zeměpisná označení, typografie polovodičových výrobků, obchodní firma, a nakonec ochranné známky. (Malý, 2002)

1.1 Vynálezy

Právní úprava vynálezů je v České republice vymezena zákonem č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vynálezech“).

Právní ochranou vynálezů je patent, který dává jeho držiteli výsadní právo na užití vynálezu. Patent je pro vynález udělen tehdy, pokud se jedná o vynález nový, je průmyslově využitelný, což znamená, že vynález lze využívat v hospodářství znovu a znovu a v neposlední řadě, pokud je vynález výsledkem vynálezecké, tvůrčí vlastní činnosti (Malý, 2002, s. 26). Dle zákona o vynálezech vynálezem nejsou objevy a estetické výtvořky, vědecké teorie a matematické postupy, podávání informací, plány, pravidla a způsoby vykonávání duševní činnosti a nikoli ani hraní her, vykonávání obchodní činnosti či programy počítačů (Jakl, 2017, s. 31). Doba ochrany patentu platí po dobu patnácti až dvaceti let, přičemž v České republice byla přijata délka dvaceti let (Malý, 2002, s. 31).

Z hlediska využití vynálezu lze vynálezy rozdělit do tří skupin. První skupinou jsou věci (nejčastěji se jedná o různé stroje, zařízení, látky vyrobené chemickou činností, léčiva a tak dále), druhou skupinou jsou výrobní metody, kdy výsledkem je výrobek z dané výroby (například stavební panel) a třetí skupinou jsou pracovní metody (například plynová měření) (Slováková, 2006, s. 27). Udělené patenty pro vynálezy lze nalézt v patentovém rejstříku vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“). Příkladem vynálezu v České republice je zařízení ke sledování, udržování anebo upravování tlaku v pneumatice, na které získala právní ochranu společnost CODA Innovations, s. r. o. (Úřad průmyslového vlastnictví, 2021)

1.2 Užité vzory

Právní úprava užitéch vzorů v České republice je vymezena zákonem č. 478/1992 Sb., o užitéch vzorech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o užitéch vzorech“).

Tento zákon o užitéch vzorech vymezuje užité vzory jako výsledek nové technické činnosti, který je na vyšším stupni než prostá odborná dovednost a je průmyslově využíván. Oproti vynálezu zde zákon o užitéch vzorech nepožaduje nárok vynálezeckou výši (Slováková, 2006, s. 73). Užité vzory je ve většině zemí definován totožně jako vynález jen s rozdílem, že užité vzory nezahrnují ochranu pracovních či výrobních postupů, ale zahrnují jen ochranu výrobků. Jedná se tedy o ochranu jednodušších výsledků technické činnosti. Užité vzory se vyznačují rychlým poskytnutím ochrany a krátkou validitou (Malý, 2002, s. 35-36).

Předmětem právní ochrany není patent, jak je tomu u vynálezů, ale registrace v rejstříku užitéch vzorů u Úřadu, přičemž zápis je učiněn značně rychle. Doba ochrany je v komparaci s vynálezem zpravidla o polovinu méně. V České republice se jedná o čtyři roky, přičemž ji lze dvakrát prodloužit, a to pokaždé o tři roky, nejvíce tak na deset let. Majitel užitého vzoru pak získá výsadní právo ho hospodářsky využívat. Pokud byl ovšem již udělen patent na vynález, který spočíval ve shodném výsledku technické činnosti, právní ochrana pro užité vzory nemůže být udělena (Malý, 2002, s. 35-36). Příkladem užitého vzoru v České republice je zařízení pro dálkový sběr dat vozidla a jejich vizualizaci a aktualizaci na vozidle, na které získala právní ochranu společnost ŠKODA TRANSPORTATION, a. s. (Úřad průmyslového vlastnictví, 2021).

1.3 Průmyslové vzory

Právní úprava průmyslových vzorů v České republice je vymezena zákonem č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.

Průmyslový vzor je nejčastěji definován jako vzhled produktu nebo jeho části, který je nový a je využíván průmyslově. Vzhledem je zpravidla chápána prostorová (obrys, tvar, utřídění barev atd.) a plošná modifikace. V některých zemích existuje tzv. prostorový model, který se týká pouze prostorové úpravy a průmyslového vzoru se týká právě jen úprava plošná. V České republice se prostorový model neaplikuje. Oproti užitému vzoru se jedná o výsledek estetický (Malý, 2002, s. 36-37). Průmyslovým vzorem může být krabička na různé produkty, různé nádoby (Úřad průmyslového vlastnictví, 2021), tvary a vzory různých předmětů (například stavebních prvků, látek) apod. (Čada, Knížek, 2001, s. 12).

Předmětem právní ochrany je totožně jako u užitných vzorů registrace u Úřadu, ovšem tady se jedná o registraci do rejstříku průmyslových vzorů. Majitel průmyslového vzoru následně analogicky získá výlučné právo na hospodářské využití, jak je tomu i u užitných vzorů. Doba ochrany činí pět let, to znamená o rok déle, než je tomu u ochrany užitných vzorů, přičemž je možno ji opět dvakrát prodloužit, a to znovu o pět let. Nejdéle lze tedy dosáhnout ochrany průmyslového vzoru na patnáct let (Malý, 2002, s. 37). Příkladem zapsaného průmyslového vzoru v rejstříku v České republice je například osobní ochranné dýchací zařízení s exhalačním ventilem, kartáček na zuby, nádobka na tekuté mýdlo apod. (Úřad průmyslového vlastnictví, 2021).

1.4 Označení původu/zeměpisná označení

Právní úprava označení původu v České republice byla nejdříve vymezena zákonem č. 111/1927 Sb., o ochraně proti nekalé soutěži. V Současné době je právní ochrana označení původu stanovena v zákoně č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o označení“).

Označení původu či zeměpisná označení se spolu s ochrannými známkami a obchodní firmou řadí mezi práva na označení (Čada, 2014, s. 207). Tato označení jsou definována jako název určitého území, který se bezprostředně používá k označení výrobků, které z tohoto území pochází, vyznačují se určitými vlastnostmi a určitou kvalitou a k produktu se váže dobrá pověst (Malý, 2002, s. 46). Výrobky, které se proslavily českým označením původu, jsou například Pardubický perník, Poděbradská minerální voda, Olomoucké tvarůžky, Plzeňský prazdroj, Třeboňský kapr apod. (Úřad průmyslového vlastnictví, 2021).

Označení původu výrobku se vyvinulo v průběhu času, kdy lidé si postupně začali spojovat název konkrétního území a konkrétního produktu, který pocházel právě z této zeměpisné oblasti. Označení původu bylo nejdříve předmětem soukromého práva, avšak v polovině 20. století se začal vyvíjet zájem ho regulovat veřejně (Slováková, 2006, s. 171). Od označení původu je potřeba rozlišovat takzvaný pojem druhové označení, jehož název je sice odvozen od zeměpisné oblasti, avšak tam nevznikl. Jedná se například o vídeňskou kávu. Předmětem právní ochrany je registrace u Úřadu, jsou-li splněny určité podmínky vyplývající ze zákona o označení. (Malý, 2002, s. 47).

1.5 Topografie polovodičových výrobků

Právní úprava topografie polovodičových výrobků je v České republice vymezena zákonem č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, ve znění pozdějších předpisů.

Řešením pro zhotovení fungujícího integrovaného obvodu je dislokace a propojení obvodových prvků v objemu integrovaného obvodu. Za topografii polovodičových výrobků ovšem nepokládáme integrovaný obvod, jelikož by se jednalo o předmět, který by byl jinak ochraňován jako vynález nebo užitný vzor, nýbrž se jedná právě o upořádání obvodových prvků a jejich propojení (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020). Jinak řečeno, jedná se o řadu vzájemných zobrazení na sobě závislých, ilustrující uspořádání vrstev, ze kterých je polovodičový prvek složen. Účelem těchto polovodičových výrobků je elektronická funkce. Právní doba ochrany topografie zaniká po patnácti letech ode dne, kdy došlo k jejímu zápisu (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 255).

Topografie je analogicky jako u ostatních průmyslových práv zapisována do rejstříku u Úřadu. V současné době v České republice není a nebyla v rejstříku pro topografii polovodičových výrobků zapsána žádná topografie. Poslední zapsaná topografie byla z roku 1993, tedy z dob bývalého Československa, kdy společnosti Tesla Telekomunikace spol. s r.o. byly zapsány hned dvě topografie zároveň, a to pod názvem MUBD 014 a radiační obvod spínače MOS FET (Úřad průmyslového vlastnictví, 2005).

1.6 Obchodní firma

Právní úprava obchodní firmy je v České republice vymezena zákonem č. 90/2012 Sb., o společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

Obchodní firma (dříve užíváno „obchodní jméno“) je označení, pod kterým jsou vykonávány podnikateli právní úkony týkající se jejich podnikání (Jakl, 2017, s. 172). Podnikatelem může být právnická i fyzická osoba. Pod právními úkony si lze představit například jednání před správními orgány, uzavírání smluv s obchodními partnery na základě kterém jsou splňovány jeho závazky a další. Ačkoli je obchodní firma zařazena mezi průmyslová práva, vyřizování administrativních záležitostí nenáleží Úřadu. Společně s ochrannými známkami a označením původu výrobku se řadí mezi práva na označení. Významově obchodní firma představuje právní ochranu, je základním atributem podnikání, přiřazuje právní subjektivitu podnikateli a vyznačuje jeho osobitost. Právní ochrana není časově omezena a trvá po celou dobu trvání podnikatelské činnosti podnikatele a s jeho zánikem pomíjí (Malý, 2002, s. 48).

1.7 Ochranné známky

Právní úprava ochranných známek v České republice je upravena zákonem č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“).

Hlavním významem ochranné známky je ujasnit spotřebitelům jejich volbu při nákupu produktů a služeb. Ochranná známka by měla produktům garantovat určitou kvalitu a pomoci tak odstranit z trhu podřadné a nekvalitní výrobky (Čada, 2014, s. 210). Konečným uživatelům tak pomáhá lépe se orientovat na trhu, jelikož díky ochranné známce mohou spotřebitelé produkt snáz identifikovat a zároveň je pro ně garancí kvality. Na druhé straně to přináší pozitivita i pro vlastníka ochranné známky, který si tak buduje dobrou pověst svých produktů a svého podniku (Čada, 2002, s. 25).

Pro ochrannou známku existuje celá řada definic, nicméně zákon vymezuje ochrannou známku jako určité označení, které diferencuje produkty nebo služby různých producentů nebo poskytovatelů služeb, přičemž musí být zaregistrována v rejstříku ochranných známek. V České republice tuto agendu vykonává již zmíněný Úřad průmyslového vlastnictví (Čada, 2014, s. 239). V praxi je často ochranná známka zaměňována se značkou. Značkou se rozumí označení, které není nijak chráněno a je určeno k rozpoznání produktů či děl. Naopak ochranná známka, jak již bylo zmíněno, odlišuje produkty a služby, avšak oproti značce užívá právní ochrany a je zapsána v rejstříku u Úřadu (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 6).

1.7.1 Funkce ochranných známek

Ochranné známky mají širokou škálu význačných funkcí, přičemž na ně lze nahlížet z mnoha perspektiv, kupříkladu z pohledu majitele ochranné známky nebo spotřebitele, tudíž předměty jednotlivých funkcí, které zde budou uvedeny, se v praxi občas překrývají. Detailní rozbor funkcí pak může posloužit taktickému rozhodnutí při tvorbě ochranné známky, její právní ochrany a správy. Hlavními funkcemi ochranných známek jsou identifikační funkce, rozlišovací funkce, ochranná funkce, garanční funkce, propagační funkce, a nakonec stimulační a soutěžní funkce (Čada, 2014, s. 213).

Identifikační funkce ochranných známek tkví v určení označení obchodního původu produktů a služeb. Aby bylo vyhověno podmínkám této funkce, je nutná garance, že produkty a služby, které byly označeny ochrannou známkou, byly vyrobeny a poskytnuty pod dozorem jediné určité společnosti, což dává možnost zákazníkům se snáz rozhodnout, jaký konkrétní produkt nebo službu si zakoupí (Čada, 2014, s. 213). Aby se mohlo plně jednat o identifikační

funkci, je u ochranných známek požadováno i naplnění funkce rozlišovací. Tato funkce musí zákazníkům garantovat obchodní původ produktů a služeb, nikoli však původ historický. Dává tak spotřebiteli možnost rozlišit produkty a služby od dalšího původu, jinak řečeno zákazník musí být s to zvládnout rozeznat ochrannou známku a prokázat tak tuto způsobilost nejlépe přímo v obchodě (Čada, 2014, s. 214).

Ochranná funkce je občas nazývána jako monopolizační funkce. Tato funkce nastává souběžně se zápisem ochranné známky, neboť tím majitel získá výsadní právo používat toto označení pro své produkty a služby na trhu. Majitel ochranné známky je následně chráněn před vydáním možného plagiátu či imitací tohoto označení třetí osobou, což mu dlouhodobě garantuje chráněné používání tohoto označení v budoucnu. Zároveň je chráněn i trh, protože na něj nevstupují noví výrobci s podobným či totožným označením produktu nebo služby. V praxi to pro majitele ochranné známky přináší mnoho pozitiv, jelikož zákazníci nakupují takto označené produkty či služby, poněvadž jsou ztotožněni s faktem, že se pojí s dobrou pověstí, kvalitou a kladnými vlastnostmi. Pro majitele ochranné známky to pak znamená vyšší odbyt takto označených produktů a služeb (Čada, 2014, s. 214-215).

Garanční funkce byla svým způsobem zmíněna již v předchozích dvou funkcích. Jedná se o záruku totožnosti původu produktů a služeb. Spotřebitel tak zná atributy produktů a služeb, které nakupuje. Garanční funkce se projevuje zejména u produktů technického charakteru, neboť zákazníci zprvu nejsou schopni rozeznat jejich kvalitu a vybírají si často produkty právě na základě jim proslulého označení. Slouží tak zejména k udržení stálých zákazníků, avšak může být prostředkem i k získání nových. Prostřednictvím propagační funkce se spotřebitelé dozví o produktech či službách chráněných ochrannou známkou a pro vlastníka ochranné známky to znamená vyšší pravděpodobnost k získání nových zákazníků. K propagaci je potřeba vynaložit určité množství finančních prostředků, a tak je v zájmu vlastníka ochranné známky, aby propagace byla co nejúčinnější, v důsledku čehož by se mezi zákazníkem a konkrétním označením produktu či služby vytvořil výrazný vztah. Stimulační funkce se týká producenta a pobízí ho k tomu, když již získal ochrannou známku na své produkty a služby, aby je stále udržoval ve vysoké kvalitě. S touto skutečností se pojí i soutěžní funkce, poněvadž získáním ochranné známky se jeho vlastník ocitá v konkurenčním prostředí (Čada, 2014, s. 215-216).

1.7.2 Dělení a druhy ochranných známek

Ochranné známky můžeme rozdělit z několika pohledů. Z hlediska druhu označení dělíme ochranné známky na slovní, obrazové a prostorové neboli trojrozměrné. Dále sem patří ochranné známky poziční, se vzorem, tvořené jedinou barvou či kombinací barev, zvukové, pohybové, multimedialní, hologramové či jiné (Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, ©1995-2021).

Ochranné známky slovní se skládají ze slov, písmen, čísel nebo z jejich vzájemné kombinace. Všechny slovní ochranné známky se vyznačují různými specifickými znaky, zejména by zde měla existovat relace mezi výrobní firmou a předmětem její činnosti. Typickým příkladem je označení „ČEDOK“ reprezentující Českou dopravní kancelář nebo označení „TONAK“ představující Továrnu na klobouky (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 2-3). Ačkoli by slovní ochranná známka měla splňovat již zmíněné specifikum, může se jednat i o pouze seskupení písmen k danému předmětu smyslově nejednoznačné (Slováková, 2006, s. 125). Jako příklad lze uvést světově známé automobilové označení „VOLVO“ (Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, ©1995-2021).

Obrázek 1 – Slovní ochranná známka „VOLVO“ (Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, ©1995-2021)

Dalším druhem jsou obrazové ochranné známky, které jsou zpravidla vytvářeny v podobě obrazce, popřípadě se může jednat i o kresbu anebo jakékoli jiné provedení grafickým způsobem (Slováková, 2006, s. 125). Může se jednat o obrazovou ochrannou známku tvořenou výhradně obrazcem, například vyobrazení „ADIDAS“, nebo o kombinaci obrazových a slovních prvků, ku příkladu obrazec označení „GORE-TEX“ (Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, ©1995-2021).

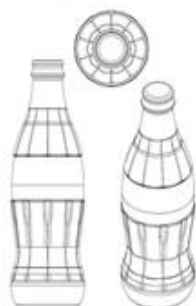

Obrázek 2 – Obrazová ochranná známka „ADIDAS“ (Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, ©1995-2021)

Obrázek 3 – Obrazová ochranná známka „GORE-TEX“ se slovními prvky (Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, ©1995-2021)

Posledním druhem ochranných známek podle jejich formy označení jsou prostorové neboli trojrozměrné ochranné známky. Zpravidla se jedná o tvar produktu, popřípadě jeho obalu, láhve apod. (Slováková, 2006, s. 125). Může se jednat o prostorovou ochrannou známku tvořenou výhradně obrazcem, kam lze zařadit například tvar láhve světově známého označení „COCA-COLA“ bez textu, nebo se může jednat o prostorovou ochrannou známku obsahující slovní prvky, kam lze zařadit tvar plechovky již zmíněného označení „COCA-COLA“ s textem (Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, ©1995-2021) nebo obal švýcarského označení čokolády „TOBLERONE“ (Slováková, 2006, s. 125).

Obrázek 4 – Prostorová ochranná známka „COCA-COLA“ (Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, ©1995-2021)

Obrázek 5 – Prostorová ochranná známka „COCA-COLA“ se slovními prvky (Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, ©1995-2021)

Podle způsobu používání členíme ochranné známky na užívané a neužívané, přičemž mezi neužívané známky zařazujeme spekulativní, zásobní a obranné neboli blokádní. Prvním druhem tohoto členění jsou ochranné známky užívané neboli živé. Vlastník ochranné známky je povinen používat ochrannou známku v takové podobě, ve které došlo k jejímu zápisu do rejstříku. Zároveň má vlastník povinnost po celou dobu právní ochrany schraňovat dokumenty o jejím používání. V případě porušení těchto povinností by ochranná známka byla prohlášena za neužívanou (Slováková, 2006, s. 127-128).

Posledním druhem tohoto členění jsou ochranné známky neužívané, u kterých k zápisu sice došlo, ale za užívané nejsou považovány. Řadíme sem ochranné známky spekulativní, zásobní a obranné, přičemž jsou neužívány úmyslně. Ochranné známky spekulativní nejsou zapisovány do rejstříku, aby byly používány, ale aby pomocí nich bylo docíleno zisku plynoucího ze známkové transakce. Ochranné známky zásobní se týkají produktů nového druhu, které mají být v budoucím období užívány a představeny na trhu. Ochranné známky obranné neboli blokádní tvoří ochranný kruh kolem již zapsané ochranné známky s cílem zabránit zápisu její podobné ochranné známce. V praxi dochází i k neúmyslnému neužívání ochranné známky. Jedná se o produkty, které se zcela přestaly vyrábět anebo vůbec nikdy nebyly představeny na trhu (například nepovoleným dovozem konkrétních produktů). Neužívaná ochranná známka může být příčinou vymazání ochranné známky z rejstříku Úřadem (Slováková, 2006, s. 127-128). V České republice je možno ochrannou známku neužívat po dobu pěti let (Čada, 2014, s. 237).

Podle míry známosti také rozlišujeme ochranné známky běžné, všeobecně známé a ochranné známky s dobrým jménem (Čada, 2014, s. 236). Všeobecně známá (proslulá) ochranná známka je pojmenování takového označení, které nebylo nikdy zapsáno v rejstříku ochranných známek,

ale během svého užívání dosáhlo všeobecného povědomí veřejnosti. Právní ochranu tedy získalo i přesto, že nebylo formálně registrováno, avšak nabylo takové síly pro produkty či služby svého majitele, že má rozlišovací způsobilost a veřejnost si ho zcela přivykla. Je tedy zcela nemožné aplikovat ji na produktech či službách absolutně rozdílného druhu, jelikož by tím mohlo dojít ke klamavosti spotřebitelů či k poškození goodwillu neboli dobré pověsti producenta (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020). Nejsilnější všeobecnou ochrannou známkou je světová, kterou si zákazník pokaždé spojí s produkty či službami konkrétní společnosti (Lochmanová, 1997, s. 55).

Ochranná známka s dobrým jménem je vybudována posudkem spotřebiteli a konkurenty, kteří si tuto ochrannou známku v průběhu jejího řádného užívání spojily s dobrými vlastnostmi, dobrou pověstí a kvalitními vlastnostmi či kvalitním poskytováním služeb. Běžná ochranná známka je pak taková ochranná známka, která není všeobecně známou a nejedná se ani o ochrannou známku s dobrým jménem, avšak se jedná jako o jedinou známku zapsanou v rejstříku (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Z hlediska podnikatelské oblasti dělíme známky na výrobní, obchodní a známky služeb, podle doby vzniku práva také na ochranné známky starší a mladší a následně i podle způsobu, jakým je zajištěna právní ochrana na národní, mezinárodní ochrannou a unijní ochrannou známku (Čada, 2014, s. 236) neboli ochrannou známku Evropské unie (dříve nazývána „ochranná známka Společenství“) (Jakl, 2017, s. 104). Z hlediska přihlašovaného subjektu třídíme ochranné známky na individuální nebo kolektivní. Vlastníkem individuální ochranné známky může být buď fyzická nebo právnická osoba, přičemž česká právní úprava dovoluje možnost vlastnit ochrannou známku více subjekty, kteří se pak stávají spolumajiteli této ochranné známky. Kolektivní ochrannou známku může vlastnit buď právnická osoba nebo sdružení (Slováková, 2006, s. 126).

Samostatnou část tvoří certifikační ochranná známka, jenž je obvykle zaregistrována pro kontrolní subjekt, který ji nevyužívá, ale poskytuje povolení užívat ji pro ostatní subjekty, kteří splňují určité podmínky kvality výrobků či služeb. Jejím smyslem je rozlišit výrobky a služby, u kterých dochází ke kontrole standardů a dalších ověřitelných parametrů, od výrobků a služeb, kde k této kontrole nedochází (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 238). Příkladem české certifikační známky je například označení „KLASA“. Právní úprava certifikační ochranné známky v České republice není vymezena (Zdvihalová, 2018, s. 56).

1.7.3 Mezinárodní ochrana ochranných známek

Ochranné známky jsou v České republice chráněny kromě české právní úpravy i mezinárodní úpravou, ke které se Česká republika vztahuje. Zcela nejzákladnějšími dokumenty jsou Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví, Madridská dohoda o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních ochranných známek a Protokol k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek. Dalšími dokumenty jsou Niceská dohoda o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek, Vídeňská dohoda o zřízení mezinárodního třídění obrazových prvků ochranných známek a Smlouva o známkovém právu (Slováková, 2006, s. 156).

1.7.4 Ochranné známky se zápisnou způsobilostí

Aby ochranná známka byla schopná zápisu do rejstříku, musí splňovat podmínky uvedené v zákonu o ochranných známkách. Dle zákona o ochranných známkách může být ochrannou známkou jakékoli označení, které lze nalézt v rejstříku ochranných známek a které diferencuje výrobky a služby jednoho producenta od výrobků a služeb druhého producenta, tedy je zde velmi důležitá a podstatná rozlišovací způsobilost, která je jedním ze základních definičních znaků ochranné známky (Zdvihalová, 2018, s. 6). Má-li se jednat o rozlišovací způsobilost, nestačí jen schopnost rozlišit výrobky a služby od výrobků a služeb jiných, podobných, ale musí vykazovat takové znaky, které dokážou daný výrobek či službu individualizovat na trhu. Rozlišovací způsobilost může mít různé úrovně a je diskutabilní, jak moc značnou rozlišovací způsobilost daný výrobek či služba musí mít, aby mohla být zapsána do rejstříku. Vysoká rozlišovací způsobilost je vyžadována zejména u zboží denní spotřeby (Horáček, 2015, s. 18).

Tyto podmínky je potřeba mít na paměti při přihlašování ochranné známky k zápisu do rejstříku, jelikož nesplnění těchto podmínek může být důvodem pro prohlášení ochranné známky v jejím řízení za neplatnou. Ochranné známky způsobilé k zápisu do rejstříku mohou být fantazijní označení, barevná označení, slovní označení, označení tvořená jedním či více písmeny či ciframi a označení prostorová. Některá označení jsou nezpůsobilá k zápisu i přesto, že splňují definiční podmínky ochranné známky. Těmto označením je odmítnuta právní ochrana, jelikož jim k zápisu do rejstříku ochranných známek brání absolutní a relativní překážky zápisné způsobilosti vymezené zákonem o ochranných známkách (Zdvihalová, 2018, s. 6).

1.7.5 Absolutní překážky zápisné způsobilosti

Absolutní překážky zápisné způsobilosti zkoumá Úřad ještě před zápisem a zveřejněním ochranné známky do rejstříku. Ochranné známky, kterým brání absolutní překážky zápisné způsobilosti jsou v první řadě ty, které nespĺňují její definiční podmínky a které postrádají rozlišovací způsobilost. Dále jde o označení, které by mohlo klamat veřejnost, je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy (nejčastěji se jedná o neslušná označení) anebo je předmětem přihlášky, která zřejmě nebyla podána v dobré víře (zvláště se jedná o zamezení podání přihlášky spekulativních ochranných známek). Jedná se i o označení, které obsahuje znak vysoké symbolické hodnoty, především náboženský symbol (například křesťanský kříž apod.) (Zdvihalová, 2018, s. 14-29).

Dále se jedná o označení tvořené výhradně vlastností, která vyplývá ze samotné povahy výrobku (například tvar výrobku), je potřebný pro dosažení technického výsledku (jedná se o případy, kdy tvar výrobku je závislý na technických vlastnostech zboží) anebo výrobku poskytuje důležitou užitnou hodnotu. Jde i o označení přihlašované pro vína či lihoviny obsahující zeměpisné označení, které ovšem nekoresponduje se zeměpisným původem daného vína či lihoviny, označení tvořené výhradně údaji sloužící k určení vlastností výrobku (například druh, množství, jakost, hodnota, účel, doba výroby apod.) či služby (například doba poskytnutí služby apod.) (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 16) nebo označení tvořené údaji, které se staly obvyklými v běžné mluvě nebo v poctivých obchodních zvyklostech (nejčastěji se jedná o běžná slova ze slovní zásoby) (Zdvihalová, 2018, s. 15).

Také se jedná o označení, které požívají právní ochrany podle Pařížské úmluvy, k jehož zápisu nebyl udělen souhlas příslušnými orgány nebo označení, které obsahuje jiné znaky, emblémy a erby, než je v Pařížské úmluvě uvedeno (jedná se především o erby obcí, měst a organizací). Užití takového označení je přípustné, pokud je předmětem veřejného zájmu a příslušný orgán udělil souhlas k jeho zápisu. V poslední řadě jde o označení, jehož užívání je v rozporu s právními předpisy České republiky či jsou v rozporu se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z mezinárodních smluv, patří sem zejména státní znaky (například vlajka státu) či také znaky mezinárodních organizací (Zdvihalová, 2018, s. 27-30).

1.7.6 Relativní překážky zápisné způsobilosti

Relativní překážky zápisné způsobilosti jsou zpravidla prosazovány třetí osobou v rámci námitkového řízení. Na rozdíl od absolutních překážek mohou být relativní překážky odstraněny rozhodnutím Úřadem, a to buď na základě vznesených námitek oprávněnými

osobami anebo na základě připomínek jakékoli osoby, která není účastníkem řízení (Zdvihalová, 2018, s. 14).

Zákon o ochranných známkách vymezuje osm případů, ve kterých dochází v rámci vznesených námitek ke vzniku relativních překážek zápisné způsobilosti. Konkrétně se jedná o situaci, kdy námitku podá vlastník starší ochranné známky, která je shodná s přihlašovanou ochrannou známkou pro podobné či totožné výrobky nebo služby a zároveň existuje pravděpodobnost, že by si veřejnost mohla zaměňovat starší ochrannou známkou s přihlašovanou ochrannou známkou, pojí-li se starší ochranná známka s dobrým jménem anebo získala-li rozlišovací způsobilost, přičemž přihlašovaná ochranná známka by mohla z tohoto dobrého jména či rozlišovací způsobilosti těžit nebo jim způsobit újmu. Námitku, která bude tvořit relativní překážku zápisné způsobilosti, může podat i samotný vlastník ochranné známky z důvodu, že jeho zástupce podal přihlášku ochranné známky na svoje jméno, přičemž vlastník ochranné známky mu k tomu neudělil své svolení (Zdvihalová, 2018, s. 35-36).

Dalším podavatelem námitek proti zápisu ochranné známky může být osoba, která užívá nezapsané či jiné označení v obchodním kontaktu, nabyla k němu práva a existuje-li pravděpodobnost, že by si veřejnost mohla zaměňovat toto označení s přihlašovanou ochrannou známkou, dále fyzická osoba, jejíž práva mohou být přihlašovanou ochrannou známkou zasáhnuta, poněvadž přihlašovaná ochranná známka je zaměnitelná s jménem a příjmením, popřípadě pseudonymem dané fyzické osoby, rovněž osoba disponující právem k autorskému dílu, jejíž autorské dílo může být přihlašovanou ochrannou známkou dotčeno a v poslední řadě se může jednat o vlastníka staršího práva z jiného průmyslového vlastnictví, jehož práva mohou být přihlašovanou ochrannou známkou taktéž postihnuta (Zdvihalová, 2018, s. 36).

2 ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ

Úřad průmyslového vlastnictví je od roku 1993 ústředním orgánem státní správy České republiky v oblasti průmyslového vlastnictví se sídlem v Praze. V jeho čele stojí předseda, který je podle zákona o státní službě jmenován a odvoláván vládou (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

2.1 Historie Úřadu průmyslového vlastnictví

Počátky Úřadu sahají už do poválečného období první světové války, konkrétně roku 1919, kdy vznikla úplně první forma tohoto Úřadu jako Patentní úřad. V tento rok oficiálně zahájil svou činnost a působil až do roku 1952. Současně se vznikem Patentního úřadu došlo k ustanovení i Patentního soudu. Entusiasmus z nového státu Československa pomáhal úředníkům přetrpět nelehké období po válce. Obtížné fungování měl Patentní úřad v protektorátu Čechy a Morava roku 1939, kdy se domáhal výsadního postavení, což ve svém důsledku vedlo k zakročení okupantů německých vojsk a od roku 1940 bylo možné podat přihlášku pro udělení patentu pouze u Říšského patentového úřadu v Berlíně. Přihláška mohla být navíc podána pouze v německém jazyce, což značně znevýhodňovalo přihlášky podané osobami české národnosti. Patentní úřad tak mohl vyřizovat pouze nedodělané či rozpracované přihlášky. Další problém, se kterým se Patentní úřad potýkal, bylo vyhledávání nového vhodného umístění, poněvadž během druhé světové války byl postižen mnohým bombardováním a zejména ztrátou pracovníků, kteří byli stěží nahraditelní (Hubený, 2019, s. 16-190)

Nastolení komunistické vlády po roce 1948 Patentnímu úřadu nepřineslo žádné zlepšení. V roce 1952 byl Patentní úřad zrušen a nahrazen Úřadem pro vynálezy a zlepšovací náměty. Ten ovšem působil pouhý rok a v roce 1953 byl jeho název změněn na Úřad pro vynálezy. V roce 1956 došlo k další úpravě názvu Úřadu, jelikož po normalizaci došlo ke sjednocení Úřadu s řídicími složkami státu. Nový úřad dostal pojmenování Státní úřad pro vynálezy a normalizaci. V roce 1958 komunistická strana začala plánovat rozdělení úřadu z důvodu, že normalizace a patenty na sobě nejsou závislé. Navíc se požadoval větší důraz na známkovou a vzorkovou reformu. V roce 1959 došlo k rozdělení Státního úřadu pro vynálezy a normalizaci na Úřad pro normalizaci a Úřad pro patenty a vynálezy, přičemž oba byly pod dohledem Státního výboru pro rozvoj techniky. Potlačení Pražského jara roku 1968 představovalo opět personální ztráty, které byly účelně nahrazeny politickým vedením. Úřad pro patenty a vynálezy působil až do roku 1972, kdy byl jeho název změněn na Úřad pro vynálezy a objevy, který

v kooperaci se státními orgány i nadále podporoval podmínky pro rozvoj průmyslových práv. S pádem komunistického režimu došlo v roce 1990 i k pádu Úřadu pro vynálezy a objevy. Díky vzniku Československé federativní republiky vznikl v roce 1991 i Federální úřad pro vynálezy. Jedná se o poslední formu Úřadu tehdejšího Československa. V roce 1993 zanikl se vznikem samostatné České republiky, a dal vzniknout i současnému Úřadu průmyslového vlastnictví (Hubený, 2019, s. 128-175), který se v současné době podílí na plnění úkolů vyplývajících z Národního programu reform, Inovační strategie 2019-2030 a Akčního plánu Inovační strategie 2019-2030 (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

2.2 Současné postavení Úřadu průmyslového vlastnictví

Úřadu přísluší projednat, zda dojde ke vzniku právní ochrany průmyslových práv. Má v gesci udělování patentů pro vynálezy, zápis ochranných známek a dalších průmyslových práv do příslušného rejstříku. Zabývá se rovněž spornými a odvolacími řízeními. Informace o poskytnutých průmyslových právech jsou publikována ve Věstníku Úřadu. Do Věstníku mimo již zapsaných průmyslových práv Úřad zveřejňuje i informace o přihláškách průmyslových práv, obecné sdělení a informace pro veřejnost a jiné úřední rozhodnutí. Vede veřejnosti přístupný rejstřík, do kterého má právo kdokoli nahlédnout. Zpřístupňuje fond světové patentové literatury a je gestorem již zmíněných mezinárodních dokumentů, které chrání průmyslová práva a ke kterým se Česká republika bezprostředně vztahuje. Zajišťuje, že jsou plněny závazky plynoucí z těchto smluv a spolupracuje s mezinárodními orgány, které se taktéž pohybují v oblasti průmyslového vlastnictví. Ve snaze prosazovat průmyslová práva a podporovat jejich rozvoj a ochranu se přirozeně zapojuje do spolupráce i s národními orgány. V neposlední řadě se také snaží udržovat povědomí o pozitivních využitích právní ochrany průmyslových práv k podpoře výzkumu, vývoje a inovací, ale i k podpoře podnikání a konkurenceschopnosti (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Na základě právních předpisů je Úřad zmocněn pomáhat při prosazování práv. Pokud by se objevila nejasnost o používání patentu nebo registrovaného užitého vzoru, je Úřad oprávněn rozhodnout, zda daný výrobek či služba spadá do rozsahu uděleného patentu nebo registrovaného užitého vzoru. Tuto žádost může předložit buď vlastník výrobku či služby užívající právní ochrany nebo kterákoli osoba, která o to projeví zájem. Další variantou pomoci Úřadu v rámci prosazování práv pro třetí osoby je žádost o výmaz ochranné známky, pokud by se zjistilo třetí osobou, že není oprávněná užívat právní ochrany. Tuto žádost může podat kterákoli osoba. Podobně je tomu i u ostatních průmyslových práv (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

3 ŘÍZENÍ O OCHRANNÝCH ZNÁMKÁCH

Jednou z hlavních pravomocí Úřadu průmyslového vlastnictví je rozhodovat ve správním řízení, zda ochranné známce a dalším průmyslovým právům poskytnout ochranu. Řízení o ochranných známkách se řídí zákonem č. 441/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 500/2004 Sb., Správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Správní poplatky ve věci ochranných známek se řídí zákonem č. 634/2004 Sb. o správních poplatcích.

3.1 Řízení o přihlášce ochranné známky

Podáním přihlášky o zápis ochranné známky do rejstříku u Úřadu je zahájeno řízení. Přihláška může být podána jak fyzickou, tak i právnickou osobou, popřípadě zástupcem, kterým může být advokát, patentový zástupce nebo obecný zmocněnec. Přihláška se může týkat pouze jedné ochranné známky a musí splňovat určité náležitosti. Po podání přihlášky má přihlašovatel povinnost za podání přihlášky uhradit správní poplatek, a to nejdéle do jednoho měsíce, přičemž tato lhůta se nedá prodloužit a zmeškání se nedá prominout. (Zdvihalová, 2018, s. 119-120). Přihlašovatel je za žádost o prominutí zmeškané lhůty povinen zaplatit správní poplatek ve výši 1 000,-. Správní poplatek za podání přihlášky individuální ochranné známky činí 5 000,- a u kolektivní ochranné známky se jedná o výši 10 000,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020). Tyto částky zároveň hradí i platnost ochranné známky na prvních deset let. Přihlášku lze poslat Úřadu poštou, podat ji elektronicky nebo ji osobně přinést do podatelny Úřadu, kde lze i vyžádat formulář přihlášky ochranné známky. Poté přihlašovatel od Úřadu obdrží vystavené potvrzení o podané přihlášce (Jakl, 2002, s. 28,30).

3.1.1 Patentový zástupce

Patentový zástupce je expert v průmyslově-právní oblasti, který je zapsán do rejstříku o patentových zástupcích. Rejstřík je veden Komorou patentových zástupců dle zákona č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích (dále jen „zákon o patentových zástupcích“), přičemž patentový zástupce musí znát všechna práva a povinnosti, které ze zákona o patentových zástupcích vyplývají. Komora patentových zástupců je právnická osoba se sídlem v Brně a jedná se o sdružení všech patentových zástupců v České republice. Komora hájí a prosazuje zájmy patentových zástupců a pomocí volených orgánů kontroluje, zda náležitě vykonávají svoji činnost. Pokud Komora shledá jakékoli pochybnosti spojené s výkonem činnosti patentového zástupce, zahajuje disciplinární řízení a následně i rozhoduje o disciplinárních opatřeních (Komora patentových zástupců, ©2007-2016).

Do komory je na žádost zapsán každý, kdo má v oboru průmyslových práv nejméně tříletou praxi, složil u Úřadu odbornou zkoušku a zároveň složil slib u předsedy Komory patentových zástupců. V tomto slibu se patentový zástupce zavazuje, že na svou čest a svědomí bude ctít Ústavu ČR a zákony, bude svědomitě plnit své povinnosti a bude zachovávat mlčenlivost. Následně od Komory obdrží osvědčení, že danou činnost může vykonávat, čímž Komora zaručuje, že patentový zástupci jsou zdatní ve své profesi. Osvědčení vydává Úřad, a to do patnácti dnů od složení zkoušky, kterou uchazeč skládá na půdě Úřadu. Poruší-li patentový zástupce zákony či další předpisy nebo pravidla, kterými se musí řídit, dopouští se disciplinárního provinění, za které je disciplinárně odpovědný. Následkem jsou disciplinární opatření, o kterých rozhoduje disciplinární komise, přičemž tato opatření musejí být uložena nejdéle do tří let ode dne disciplinárního provinění patentového zástupce. Návrh na zahájení řízení podává disciplinární žalobce, které musí být uskutečněno nejdéle do šesti měsíců ode dne, kdy se patentový zástupce dozvěděl o svém disciplinárním provinění (Komora patentových zástupců, ©2007-2016).

Odborná zkouška se skládá s teoretických a praktických otázek, kde je ověřována znalost uchazeče v právních předpisech týkající se práv duševního vlastnictví a mezinárodních dokumentů na ochranu průmyslového vlastnictví a dovednost jejich aplikace v praxi. Je požadována znalost Profesionálních předpisů, které jsou dostupné na stránkách Komory patentových zástupců České republiky, a dále také předpisy národní, mezinárodní a předpisy Evropské unie, které jsou dostupné na stránkách Úřadu, jakož i metodické pokyny Úřadu (Komora patentových zástupců, ©2007-2016). Zkouška se skládá z písemné a ústní části (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020), přičemž uchazeč si může vybrat zkoušku ze dvou oblastí, a to buď z oblasti ochrany práv k výsledkům tvůrčí činnosti nebo z ochrany práv na označení anebo si může zvolit souhrnnou zkoušku z obou oblastí (Komora patentových zástupců, ©2007-2016).

Pravidla pro složení odborné zkoušky jsou vymezena Zkušebním řádem, který vydává Komora po dohodě s Úřadem (Komora patentových zástupců, ©2007-2016). Zkouška je veřejná a obvykle se koná dvakrát do roka. Pro složení zkoušky je potřeba mít ukončené vysokoškolské studium a trestní bezúhonnost, podat žádost o složení zkoušky u Úřadu, ve které má uchazeč povinnost určit rozsah skládané zkoušky a uhradit Úřadu poplatek za složení této zkoušky. Rozhodne-li se uchazeč pro složení souhrnné zkoušky, je povinen Úřadu uhradit poplatek ve výši 5 000,-, rozhodne-li se však pro složení samostatné zkoušky, je povinen uhradit poplatek v poloviční výši, tedy ve výši 2 500,-. Pokud uchazeč neuspěl, má možnost zkoušku opakovat, avšak až po třech měsících ode dne pořádání zkoušky bez úspěchu. Neuspěl-

li uchazeč ani na podruhé, má možnost dalšího pokusu, nicméně až po jednom roce ode dne opakované pořádané zkoušky, která byla opět neúspěšná. Analogicky to platí i pro další roky opakování zkoušky. Jestliže uchazeč v souhrnné zkoušce neuspěl pouze z jedné oblasti, má za stanovených podmínek právo požádat o opakování pouze z této oblasti (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Patentový zástupce musí mít uzavřenou smlouvu o pojištění na odpovědnost za škodu, kterou může způsobit svému klientovi při poskytování služeb v rozsahu, v jakém je předpokládáno, že by daná škoda mohla vzniknout. Zastupuje-li patentový zástupce klienta u českých orgánů, musí být pojištěn alespoň na 1 000 000,-, zastupuje-li však klienta u zahraničních klientů, minimální výše pojistného plnění činí 3 000 000,-, přičemž v praxi bývá podstatná část patentových zástupců pojištěna na značně vyšší pojistné plnění (Komora patentových zástupců, ©2007-2016).

3.1.2 Náležitosti přihlášky ochranné známky

Přihláška musí obsahovat žádost o zápis ochranné známky do rejstříku. Tímto žadatel, popřípadě jeho zástupce, vyjadřují vůli, aby byl učiněn zápis ochranné známky do rejstříku. Dále v přihlášce musí být uvedeno jméno a příjmení (obchodní firma) včetně adresy přihlašovatele. U fyzické osoby je obchodní firma totožná s jejím opravdovým jménem a příjmením a uvádí se adresa trvalého bydliště. U právnické osoby lze obchodní firmu nalézt v obchodním rejstříku a uvádí se místo či sídlo podnikání, popřípadě i telefonní číslo a adresa, kam by měla být zasílána korespondence. Pokud je přihlašovatel zastoupen, je třeba i předložení písemné plné moci. Další náležitostí je znění uvedené v latinském písmu nebo vyobrazení přihlašované ochranné známky. O znění se jedná tehdy, pokud je ochranná známka tvořena pouze slovy a ciframi a zejména není graficky upravena. Pokud jsou slova a cifry graficky upraveny, jedná se již o vyobrazení ochranné známky. Vyobrazené ochranné známky mohou být i známky obrazové, popřípadě ochranné známky vzniklé kombinací prvků různých druhů. U prostorové ochranné známky mluvíme o vyobrazení plošném (Jakl, 2002, s. 28-29).

Poslední náležitostí je seznam výrobků a služeb, tedy konkrétního určení výrobků a služeb, pro který má být udělena právní ochrana. Je nezbytné, aby byl uveden pouze v rozsahu předmětu podnikání přihlašovatele. Má-li Úřad pochybnosti o souladu seznamu s předmětem podnikání přihlašovatele, má pravomoc požádat o dokument, který vymezuje předmět jeho podnikání. Pokud by se ukázalo, že seznam výrobků a služeb není shodný s předmětem podnikání přihlašovatele, došlo by Úřadem průmyslového vlastnictví k výmazu ochranné

známky. Seznam výrobků a služeb musí být uveden vzestupně a musí obsahovat třídy dle mezinárodního třídění. Současně existuje 34 výrobních tříd a 11 tříd služeb, vycházející z Niceské dohody. Je třeba si důkladně promyslet, jaké produkty a služby budou zahrnuty v seznamu, jelikož během řízení seznam již nejde rozšiřovat, lze ho pouze upravovat nebo zúžit. Pokud by se přihlašovatel rozhodl seznam rozšířit, musel by podat novou přihlášku (Jakl, 2002, s. 30-31). Za každou třídu výrobků nebo služeb nad tři třídy se platí správní poplatek ve výši 500,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

3.1.3 Právo přednosti

Momentem podání přihlášky v unijní zemi vzniká přihlašovateli právo přednosti vycházející z Pařížské úmluvy. Přihlašovateli tak vzniká priorita zápisu ochranné známky před kýmkoli z ostatních unijních zemí, kdo by později podal přihlášku ochranné známky pro obdobné ne-li totožné produkty či služby, přičemž se do tří měsíců musí doložit tzv. prioritní doklad, jinak právo přednosti pomíjí. Prioritním dokladem se rozumí opis podané přihlášky totožný s jejím originálním vystavením, nikoli potvrzení o podání přihlášky. Tuto prioritu je možné uplatnit po dobu šesti měsíců od podané přihlášky (Zdvihalová, 2018, s. 119). Za vydání osvědčení o právu přednosti je nutno uhradit částku ve výši 600,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Přihlašovatel ochranné známky má právo svou přihlášku pro více výrobků a služeb rozdělit, přičemž pro obě přihlášky bude zachováno právo přednosti (Zdvihalová, 2018, s. 124). Za každou nově vzniklou přihlášku je přihlašovatel povinen uhradit správní poplatek ve výši 5 000,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020). Kdykoliv také může vzít svou přihlášku zpět. Pokud k tomu dojde, řízení o přihlášce bude zastaveno (Zdvihalová, 2018, s. 124).

3.1.4 Formální a věcný průzkum

Úřad má podle zákona o ochranných známkách povinnost provést formální a věcný průzkum. Formálním průzkumem Úřad zjišťuje, zda byly splněny náležitosti pro podání přihlášky (popsané výše). Pokud některé náležitosti splněné nebyly, Úřad vyzve přihlašovatele ochranné známky, aby tyto nedostatky odstranil ve lhůtě, která musí činit minimálně dva měsíce. Dojde-li k odstranění nedostatků přihlášky, pokračuje řízení o přihlášce a za den podání přihlášky je považován ten, ve kterém Úřad přijme přihlášku s již splněnými náležitostmi. Jestliže ve stanovené lhůtě dané nedostatky odstraněny nejsou, Úřad podanou přihlášku nepřijme a dojde k zastavení řízení. Proti rozhodnutí o zastavení řízení existuje opravný prostředek ve formě tzv. rozkladu, který lze podat ve lhůtě jednoho měsíce od rozhodnutí Úřadu a je nutné podat odůvodnění rozkladu ve lhůtě opět jednoho měsíce od podání rozkladu

(Zdvihalová, 2018, s. 120). Za podání rozkladu je nutno Úřadu uhradit částku ve výši 1 000,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Součástí formálního průzkumu je i skutečnost, zda byl zaplacen správní poplatek za podání přihlášky. Pokud přihlašovatel správní poplatek nezaplatil vůbec do jednoho měsíce od podání přihlášky, považuje se přihláška jako by nikdy podána nebyla. Pokud součástí přihlášky byl seznam výrobků a služeb s více než třemi třídami a přihlašovatel uhradil správní poplatek pouze v základní výši, Úřad vyzve přihlašovatele, aby v patnáctidenní lhůtě uhradil zbytek správního poplatku. Pokud v této lhůtě k uhrazení doplatku nedojde, považuje se přihláška za uhrazenou pouze v rozsahu třech základních tříd seznamu výrobků a služeb (Zdvihalová, 2018, s. 120). Přihlašovatel by měl ve svém zájmu odstranit nedostatky co nejdříve, jelikož s posunutím datem přihlášky se mu taktéž posouvá i právo přednosti (Jakl, 2002, s. 36).

Po formálním průzkumu následuje průzkum věcný. Věcným průzkumem Úřad zjišťuje, zda se nejedná o ochrannou známku, která by nebyla způsobilá k zápisu do rejstříku. Pokud Úřad dojde k závěru, že nejsou splněny podmínky zápisné způsobilosti, vyzve přihlašovatele, aby se vyjádřil k dané námitce. Pokud přihlašovatel na námitku nezareaguje, Úřad přihlášku zamítne a dojde k zastavení řízení. Může nastat situace, kdy podmínky zápisné způsobilosti nebude splňovat pouze určitá část výrobků a služeb, přihláška pak bude zamítnuta pouze v tomto rozsahu. Proti rozhodnutí Úřadu je opět možné podat rozklad. Pokud Úřad ve věcném průzkumu neshledal žádné nedostatky, popřípadě tyto nedostatky byly přihlašovatelem odstraněny ve stanovené lhůtě, dojde ke zveřejnění přihlášky do Věstníku po dobu tří měsíců s tím, že kdokoli v této lhůtě může podat námitku proti zápisu ochranné známky do rejstříku (Zdvihalová, 2018, s. 121).

3.1.5 Námitkové řízení

Účelem možných podaných námitek proti zápisu ochranných známek je především ochrana práv třetích osob, která by v důsledku zápisu ochranné známky mohla být ohrožena. Zároveň přihlašovatel ochranné známky nabývá jistoty, jelikož se snižuje pravděpodobnost, že ochranná známka přihlašovatele bude napadena jejím výmazem, pokud dojde ke střetu práv jiných subjektů. Námitky musí být odůvodněné, a to pouze v rozmezí, který stanovuje zákon o ochranných známkách a musí být doplněny konkrétními důkazy. Dále musí obsahovat údaje o identifikaci podavatele námítky včetně toho, ke kterým výrobkům a službám se námitka vztahuje (Jakl, 2002, s. 38-39). Po uplynutí tříměsíční lhůty už není možné námitku nijak upravovat, doplňovat ani podat nové důkazy, které by jí podporovaly. Jedná se o koncentrační

zásadu (Korver, 2014, s. 16). Tuto lhůtu nelze nijak prodlužovat, a to z důvodu, aby nedocházelo k neodůvodněnému oddalování zápisu ochranné známky (Jakl, 2002, s. 48-49). Za podání námítky má povinnost její podavatel uhradit správní poplatek ve výši 1 000,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Úřad vychází pouze z takových námitek, které jsou podány oprávněnými osobami. Oprávněnou osobou k podání námítky je majitel označení shodného s přihlašovanou ochrannou známkou pro podobné či totožné produkty nebo služby, majitel zaměnitelné ochranné známky pro podobné či totožné produkty nebo služby, přičemž existuje riziko, že by si veřejnost tyto dvě ochranné známky mohla zaměňovat, vlastník zaměnitelné ochranné známky, který pro podobné či totožné výrobky získal rozlišovací způsobilost anebo pojí-li se tato ochranná známka s dobrým jménem, vlastník ochranné známky, podal-li jeho zástupce ochrannou známku na vlastní jméno a bez jeho svolení (Zdvihalová, 2018, s. 35-36), podnikatel zapsaný do obchodního rejstříku, který produkuje podobné či totožné výrobky a služby, které jsou předmětem jeho podnikání (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 36), fyzická osoba ohrožena zasáhnutím do jejích práv, majitel dřívějšího práva z jiného průmyslové vlastnictví, je-li jeho předmět zaměnitelný s přihlašovanou ochrannou známkou a nakonec osoba disponující právem k autorskému dílu, které je zaměnitelné s přihlašovaným označením a které by zasahovalo do práv k tomuto autorskému dílu (Zdvihalová, 2018, s. 35-36).

Úřad podané námítky přezkoumá, zda obsahuje všechny její náležitosti, tedy zda byla podána oprávněnou osobou, je dostatečně odůvodněná a podložena dostatečnými důkazy. Pokud námitka vykazuje tyto nedostatky, informuje o tom Úřad podavatele s možností vyjádřit se k dané věci ve stanovené lhůtě, přičemž tato lhůta může být výjimečně na žádost prodloužena. Výjimečně proto, aby bezdůvodně nedocházelo k oddalování zápisu ochranné známky (Jakl, 2002, s. 48-49). Za žádost o prodloužení lhůty je podavatel povinen uhradit Úřadu správní poplatek ve výši 200,-, jedná-li se o první prodloužení lhůty. Pokud by žádal o každé další prodloužení lhůty, musel by uhradit poplatek ve výši 500,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020). Po obdržení vyjádření podavatele či promarnění dané lhůty Úřad ukončí námitkové řízení. Pokud se podavatel k vadám námítky nevyjádřil, Úřad námítku zamítne. Pokud jsou všechny náležitosti námítky splněny, pošle je Úřad přihlašovatelovi ochranné známky s možností se k nim taktéž vyjádřit ve stanovené lhůtě (Jakl, 2002, s. 48). Zároveň také Úřad může vyzvat přihlašovatele i podavatele k pokusu o vzájemnou dohodu. Pokud k dohodě nedojde, Úřad učiní rozhodnutí na základě obsahu spisu a vyjádření přihlašovatele proti námítce, jestliže k tomuto vyjádření došlo (Zdvihalová, 2018, s. 122).

Jestliže Úřad shledá, že podané námitky byly oprávněné, zamítne přihlášku ochranné známky do rejstříku. Pakliže se námitky vztahují pouze k části přihlášky, zamítne ji pouze v tomto rozsahu. V případě že námitky nejsou oprávněné, Úřad rozhodne o zamítnutí námitek a jestliže podavatel námitek ji vezme zpět, dojde k zastavení řízení o námitkách. Rozhodnutí Úřadu obdrží přihlašovatel ochranné známky i podavatel námitek. Proti rozhodnutí o zastavení řízení lze podat rozklad ve lhůtě jednoho měsíce od rozhodnutí Úřadu, jak je tomu i u řízení o přihlášce ochranné známky (Zdvihalová, 2018, s. 122-123).

3.1.6 Zápis do rejstříku ochranných známek

Pokud nejsou známy žádné zákonné překážky proti zápisu ochranné známky, je zapsána Úřadem do rejstříku ochranných známek. Následně je Úřadem zveřejněna ve Věstníku a majitel ochranné známky obdrží osvědčení o jejím zápisu do rejstříku. Zápis lze neomezeně prodlužovat a je platný po dobu 10 let ode dne, kdy byla podána přihláška, přičemž vlastník ochranné známky může zažádat o jeho obnovu vždy na následujících deset let. Žádost o obnovu lze podat až v závěrečném roce platnosti zápisu. Pokud majitel ochranné známky o obnovu nezažádá, a to ani ve lhůtě po uplynutí ochranné doby, která činí šest měsíců, právní ochrana známky zanikne (Zdvihalová, 2018, s. 124).

Za obnovu zápisu individuální známky je majitel povinen uhradit správní poplatek ve výši 2 500,-, pokud se jedná o obnovu zápisu kolektivní a certifikační známky, činí správní poplatek 5 000,-. Jestliže byla podána žádost o obnovu individuální ochranné známky po uplynutí nejdéle šestiměsíční lhůty, je poplatek zvýšený a majitel musí Úřadu uhradit správní poplatek ve výši 5 000,-, tedy dvojnásobek, u kolektivní a certifikační známky v tomto případě činí správní poplatek 10 000,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020). V zapsané ochranné známce či v její obnově už nelze provádět žádné úpravy a změny. Ačkoli je zápis ochranné známky platný ode dne podání přihlášky, účinnou se stává ochranná známka až dnem zápisu do rejstříku. Rejstřík ochranných známek je veřejnosti přístupný a kdokoli má právo do něho nahlédnout (Zdvihalová, 2018, s. 124).

3.1.7 Zrušení a neplatnost ochranné známky

Oba úkony mají společnou skutečnost, že k jejich platnosti dochází po zápisu ochranné známky do rejstříku, avšak oba tyto úkony prováděné Úřadem mají rozdílné uplatnění, zdůvodnění a zejména účinky. Ke zrušení ochranné známky dochází za podmínky ex nunc neboli že ke zrušení ochranné známky dojde až v den, kdy byly naplněné podmínky pro její zrušení. Oproti tomu neplatnou se ochranná známka stává za podmínky ex tunc čili že na

ochrannou známku se hledí, jako kdyby nikdy k jejímu zápisu nedošlo (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Zrušení ochranné známky je spojováno se čtyřmi příčinami. Ochranná známka může být Úřadem zrušena, nebyla-li užívána soustavně po dobu pěti let, jestliže se v průběhu užívání či neužívání stala druhovým označením (běžným označením pro výrobky či služby), může-li užívání ochranné známky vlastníkem vést ke klamání spotřebitelů nebo v poslední řadě vedeli užívání ochranné známky k nedovolenému soutěžnímu jednání. Ochranná známka může být prohlášena za neplatnou, jestliže nejsou dodrženy absolutní podmínky zápisné způsobilosti nebo přihláška není podána v dobré víře (Zdvihalová, 2018, s. 125-126).

3.1.8 Vzdání se práv k ochranné známce

Rozhodne-li se majitel ochranné známky, že se vzdá práv k ochranné známce, právo zaniká dnem, kdy toto prohlášení je v písemné formě doručeno Úřadu a nejsou zasažena práva třetích osob. Pokud jsou tyto práva zasažena, je majitel ochranné známky povinen buď doložit zánik práv třetích osob nebo předložit jejich souhlas, že se zánikem dané ochranné známky souhlasí. Teprve v den, kdy dojde k odstranění těchto vad, může právo zaniknout. Vzdá-li se vlastník ochranné známky pouze částečně, je potřeba přesného vymezení výrobků a služeb včetně jejich tříd, pro které ochranná známka zanikne. Zánik ochranné známky je Úřadem zveřejněn ve Věstníku (Jakl, 2002, s. 53).

3.1.9 Výmazové řízení

O výmazu ochranné známky z rejstříku rozhoduje buď Úřad z vlastního podnětu, tedy na základě rozhodnutí, které vydal ve správním řízení nebo na základě soudního rozhodnutí, pokud o výmaz dané ochranné známky požádala třetí osoba, je-li oprávněná, a to nejdéle do šesti měsíců, kdy soudní rozhodnutí nabylo právní moci (Jakl, 2002, s. 54-57). Pokud o výmaz ochranné známky požádá třetí osoba, je nutno aby za žádost o prohlášení neplatnosti ochranné známky uhradila správní poplatek ve výši 2 000,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Řízení o výmazu musí být vedeno pouze proti jedné ochranné známce, která je platná na celém území České republiky (Jakl, 2002, s. 54). Došlo-li k výmazu ochranné známky v případě, že již ode dne podání přihlášky nebyla způsobilá k zápisu, je tato známka považována za neplatnou, tedy jako kdyby k zápisu této známky nikdy nedošlo (*ex tunc*). Pokud se ochranná známka stala nezpůsobilou k zápisu kvůli skutečnostem, které nastaly později, dojde k výmazu ode dne, kdy byly naplněny podmínky pro její výmaz z rejstříku (*ex nunc*) (Zdvihalová, 2018, s. 125-126). Jakmile je Úřadem zahájeno výmazové řízení, vyzve Úřad

účastníky řízení, aby se vyjádřily k podkladům, které zde byly předloženy. Všechny předložené důkazy musejí být bezpodmínečně projednány a během řízení lze použít kterýkoliv prostředků, které by pomohly objasnit skutečný stav věci. Podkladem na základě, kterého dojde k rozhodnutí Úřadem bývá v první řadě samotný návrh na výmaz ochranné známky, dále vyjádření účastníků řízení, listiny a znalecké posudky, případně i výslech svědků. Proti rozhodnutí lze podat opravný prostředek ve formě rozkladu, a to v jednoměsíční lhůtě ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno Úřadem (Jakl, 2002, s. 55).

Při výmazu ochranné známky Úřadem na základě soudního rozhodnutí je rozlišována skutečnost, která má být důvodem pro výmaz, zda nastala u fyzické či právnické osoby. U fyzické osoby se jedná o skutečnost, kdy její jméno a příjmení, popřípadě pseudonym zasahuje do práv třetích osob. U právnické osoby se jedná o obchodní firmu právnické osoby, která zasahuje do dobré pověsti ochranné známky nebo zasahuje do práv k autorskému právu (Jakl, 2002, s. 57).

3.2 Práva a povinnosti z ochranné známky

Práva z ochranné známky pro jeho vlastníka vyplývají ze zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vymáhání“).

Práva vlastníka ochranné známky zákon o vymáhání vymezuje jako souhrn činností, ke kterým je oprávněn (pozitivní vymezení) nebo pomocí kterých hájí svá práva (negativní vymezení) (Jakl, 2011, s. 79). Mezi výhradní práva vlastníka ochranné známky patří právo užívat, právo zakázat, právo na informace, právo stáhnout z trhu a zničit výrobky a právo zakázat výrobky obstaravatelem. Vedle práv má majitel ochranné známky také povinnost, konkrétně povinnost užívat ochrannou známku (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 42-47).

3.2.1 Práva majitele ochranné známky

Vlastník ochranné známky má v první řadě bezpodmínečně výsadní právo užívat ochrannou známku pro všechny své výrobky a služby, pro které byla ochranná známka udělena a zároveň tímto právem vyřazuje z užívání této ochranné známky třetí osoby, neudělil-li k tomu vlastník ochranné známky souhlas (právo zakázat). Majitel ochranné známky má oprávnění pro registrované ochranné známky používat symbol ®. Používání tohoto symbolu majitelem ochranné známky eliminuje případy, kdy si spotřebitelé zaměňují ochrannou známku s druhovým označením (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 42). Druhové označení znázorňuje zboží, které spotřebitelé běžně vyžadují při svých nákupech bez vědomí, že se nejedná o

ochrannou známku (například ležák) (Horáček, Čada a Hajn, s. 13). Ochranná známka se v praxi užívá v obchodním kontaktu, tedy v případech, kdy ji vlastník umístí na své výrobky a obaly výrobků, zavádí tyto výrobky na trh a následně je uskládňuje za účelem nabízet výrobky či poskytovat služby v obchodě, případně i na internetu nebo také při dovozu nebo vývozu těchto výrobků. Nakonec může být ochranná známka užívána v obchodních listinách nebo reklamě (Jakl, 2011, s. 81).

Práva na informace se lze domáhat pouze ve souvislosti s žalobou, která byla podána na základě porušení práv z ochranné známky, popřípadě jiného práva z průmyslového vlastnictví. Na základě žaloby může vlastník ochranné známky u soudu požadovat i stáhnutí výrobků z trhu a jejich zničení těch, kteří práva z ochranné známky porušují, popřípadě i jen ohrožují. Nakonec má majitel ochranné známky právo zakázat užívat ochrannou známku obstaravatelem, pokud byla ochranná známka zapsána na jeho jméno (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 44-45).

3.2.2 Omezení a vyčerpání práv z ochranné známky

Omezení práv z ochranné známky nastává pro majitele ochranné známky, užívají-li třetí osoby v obchodním styku vlastnosti ochranné známky v souladu s pravidly hospodářské soutěže, dobrými mravy a obchodními zvyklostmi, přičemž vlastník ochranné známky nemůže těmto třetím osobám tyto vlastnosti ochranné známky zakázat používat (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 45-46).

Vyčerpání práv (také nazýváno jako konsumpce práva) z ochranné známky nastává v případě, kdy užíváním práva z ochranné známky zároveň dochází k spotřebování jiných práv. Jedná se například o případ, kdy jednotlivec uvede na trh výrobek (označený ochrannou známkou), přičemž s tímto výrobkem chráněným ochrannou známkou nakládá i třetí osoba, poněvadž je tento výrobek předmětem jejího podnikání. Vlastník ochranné známky pak nemůže třetím osobám zakázat prodej těchto výrobků, jestliže byly na trh uvedeny tímto vlastníkem či s jeho souhlasem. K vyčerpání práv tudíž dojde vždy pouze ve souvislosti s konkrétním výrobkem, se kterým je spojen předmět ochrany. Pokud tedy jednotlivec na trh uvede výrobek, pro který získal ochrannou známku, nemůže už vzdorovat jinému prodeji tohoto výrobku (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 46). V rámci Evropské unie se jedná o komunitární vyčerpání práv (Jakl, 2011, s. 85).

3.2.3 Poskytování licencí na ochranné známky

Vlastník ochranné známky má právo poskytnout licenci k ochranné známce, čímž poskytuje právo užívat jeho ochrannou známku třetí osobě v určitém rozsahu za podmínek, které jsou

uvedeny v licenční smlouvě. Poskytnutím licence vlastník ochranné známky zůstává i nadále nezměněn, pouze uděluje souhlas k užívání ochranné známky (Zdvihalová, 2018, s. 155-156). Na oplátku nabyvatel poskytovateli licence slíbí smluvenou odměnu. Dle zákona o ochranných známkách může být licence poskytnuta buď jako výhradní (majitel ji už dále neposkytne nikomu jinému) nebo nevýhradní (majiteli bude moct poskytnout licenci více uchazečům) (Jakl, 2017, s. 164). Licence nabývá účinnosti zápisem do rejstříku, přičemž o zápis může zažádat jak poskytovatel licence, tak i její nabyvatel. Stejně tak obě smluvní strany mohou zažádat i o změnu zápisu licence nebo o zápis ukončení licence. K žádosti o zápis licence k ochranné známce je potřeba přiložit i licenční smlouvu, případně jiný dokument dokládající poskytnutí licence (Zdvihalová, 2018, s. 156). Za žádost o zápis licence je nutno Úřadu uhradit správní poplatek ve výši 600,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

3.2.4 Zástava ochranné známky

Jelikož je ochranná známka nehmotným statkem v právním významu, může být předmětem i zástavního práva, exekuce či výkonu rozhodnutí a může být zahrnuta v insolvenčním řízení za účelem zabezpečit pohledávku věřiteli vůči dlužníkovi její zástavou. Zástavní právo upravují zákony soukromého práva (Jakl, 2017, s. 163-164). K žádosti o zápis zástavního práva je nutné přiložit potřebné dokumenty (zástavní smlouva, rozhodnutí správního orgánu apod.), přičemž zápis zástavního práva k ochranné známce do rejstříku je proveden Úřadem ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne, kdy Úřad obdržel všechny nezbytné podklady (Zdvihalová, 2018, s. 155). Za žádost o zápis zástavního práva je nutno Úřadu uhradit správní poplatek ve výši 600,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

3.2.5 Převod a přechod ochranné známky

Převodem ochranné známky dochází ke změně majitele ochranné známky. Vedle běžné smlouvy převodu lze ochrannou známku převádět i v rámci zástavní či licenční smlouvy (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 47). Převod se může týkat všech výrobků a služeb, pro které je ochranná známka zapsaná nebo jen pro vybrané z nich. Nový vlastník tak od vlastníka původního nabývá všech práv z ochranné známky. Převod se stává účinným zápisem do rejstříku, přičemž zápis je proveden Úřadem ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne, kdy Úřad získal všechny podstatné materiály, tedy analogicky jak je tomu i u zápisu zástavního práva. O zápis do rejstříku může zažádat jak současný vlastník, tak i vlastník budoucí. K žádosti o zápis převodu ochranné známky je nutno dodat i převodní listinu, případně jiný dokument dosvědčující změnu vlastnictví ochranné známky (Zdvihalová, 2018, s. 153). Za žádost o zápis

převodu je nutno Úřadu uhradit správní poplatek ve výši 600,- (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Přechod ochranné známky na rozdíl od převodu ochranné známky není projevem vůle, ale vzniká na základě právní skutečnosti (Národní knihovna ČR, ©2004-2014). Účinnosti nabývá analogicky jako u převodu ochranné známky, přičemž žádost o zápis přechodu ochranné známky může zažádat buď právní nástupce původního vlastníka nebo jakákoli jiná oprávněná osoba (například dědic apod.) (Zdvihalová, 2018, s. 154).

3.2.6 Povinnost užívat ochrannou známku

Majitel ochranné známky má povinnost užívat ochrannou známku, a to v podobě, v jaké byla zapsána do rejstříku (Horáček, Čada a Hajn, 2017, s. 47). Nezačal-li vlastník ochrannou známku používat do pěti let ode dne, kdy byla zapsána do rejstříku nebo užívání ochranné známky bylo přerušeno na soustavnou dobu pěti let, může dojít ke zrušení ochranné známky. Smyslem povinného užívání ochranné známky je, aby ochranná známka nebyla přihlašována jen z důvodu blokace zápisu ochranné známky jiného subjektu a zároveň aby se zabránilo k přihlašování spekulativních ochranných známek, které, jak tu již bylo zmíněno, jsou přihlašovány jen za účelem zisku ze známkové transakce (Zdvihalová, 2018, s. 157-158).

4 ROZBOR NÁRODNÍ DATABÁZE OCHRANNÝCH ZNÁMEK A JEJÍ POROVNÁNÍ SE SLOVENSKOU DATABÁZÍ

V následující části je podrobena databáze ochranných známek České republiky analýze. Cílem analýzy je rozbor jednotlivých kritérií při vyhledávání ochranných známek a ukázka historických souvislostí právních úkonů na příkladu konkrétní ochranné známky. Na závěr je použita metoda komparace české databáze s registrem ochranných známek Slovenské republiky s cílem nastínění jejich podobnosti a odlišnosti. Důvod výběru slovenské databáze spočívá v částečné společné historii České a Slovenské republiky. Analýza i komparace vycházejí z online databází, které jsou dostupné na webových stránkách Úřadu průmyslového vlastnictví České republiky a Úřadu průmyslového vlastnictví Slovenské republiky.

Rešeršní databáze ochranných známek vedená Úřadem je aktualizována každý den a současně v ní lze nalézt přes 2,8 mil. ochranných známek. Obsahuje vyhledávací formulář, jenž umožňuje zadat dotaz pro vyhledávání ochranných známek podle různých kritérií. Celkem obsahuje 22 kritérií. Základním kritériem je kritérium čísla přihlášky, čísla zápisu, znění ochranné známky, tříd výrobků a služeb, vídeňské obrazové třídy, vlastníka či přihlašovatele, zdroje dat, druhu a kritérium aktivního dokumentu (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Zdroj dat umožňuje omezit vyhledávání ochranných známek podle toho, u jaké instituce byly zapsány. V první řadě to mohou být národní ochranné známky přihlášené u Úřadu. Ty tvoří nejmenší počet v databázi, a to 10 % z celkového počtu ochranných známek. Dále to mohou být ochranné známky EU přihlášené u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), které představují největší kvantum, přibližně 72 % z celkového počtu ochranných známek v databázi. Nakonec se lze ve vyhledávání omezit pouze na mezinárodní ochranné známky přihlášené u Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO), následně i na mezinárodní ochranné známky s určením ČR (WIPO-CZ) nebo s určením EU (WIPO EM/EU), mezinárodní ochranné známky v řízení (WIPO v řízení) nebo na vlajky a emblémy členských států Pařížské úmluvy či názvy a emblémy mezinárodních organizací (WIPO 6ter). Ochranné známky přihlášené u Světové organizace duševního vlastnictví reprezentují téměř pětinu celkového počtu ochranných známek v databázi, zhruba 18 % (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Podle čísla přihlášky lze vyhledávat národní ochranné známky a ochranné známky EU. Mezinárodní ochranné známky je možné vyhledat pouze podle čísla zápisu. Tříd výrobků a služeb je celkově 45. Pod třídami 1-34 se nachází výrobky a pod třídami 35-45 služby. Jedná se o tzv. Niceské třídění. Vídeňských obrazových tříd je celkem 29, přičemž jednotlivé třídy se člení na oddíly, kterých je 145 a oddíly dále buď na hlavní nebo na pomocné sekce. Hlavních sekcí je 816 a pomocných sekcí 918. Podle kritéria druhu lze vedle již zmíněných současných druhů ochranných známek v kapitole 1.7.2. vyhledat pod obrazovou ochrannou známkou i druhy, které existovaly před novelou zákona č. 286/2018 Sb., o ochranných známkách, tedy takové ochranné známky, které byly před dnem 1. 1. 2019 zapsány jako kombinované, slovní grafické a obrazové. Po novele zákona byly nejčastěji u Úřadu registrovány ochranné známky obrazové, a následně slovní (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Zmiňovaným základním kritériem je i aktivní dokument. Je-li aktivní, jedná se o zapsané či platné dokumenty nebo přihlášky v řízení. Není-li aktivní, mluvíme o dokumentech prohlášených za neplatné, zaniklé, zrušené či jinak nepříznivě ukončené. V současné době databáze obsahuje přibližně 69 % aktivních dokumentů, z čehož většinu aktivních ochranných známek zastupují ochranné známky EU, a to konkrétně 53 % z celkového počtu aktivních ochranné známky. Zhruba 31 % ochranných známek v databázi jsou již neaktivními dokumenty (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Další kritéria, jenž taktéž umožňují zadávat dotaz pro vyhledávání ochranných známek, je kritérium přesného znění ochranné známky, seznamu výrobků a služeb, licenciantu, datumu podání přihlášky, datumu práva přednosti, datumu zveřejnění, datumu zápisu, datumu ukončení platnosti, stavu (jedná-li se o ochrannou známku podanou, zveřejněnou, zapsanou, zaniklou, zrušenou či neplatnou nebo zamítnutou či zpětvzatou), kategorie označení (jedná-li se o zkratku, erb, znak, vlajku, název, úřední či puncovní značku nebo státní znak), kritérium, zda je či není ochranná známka barevného provedení, a nakonec poslední kritéria jsou, zda má databáze zobrazit i kolektivní ochranné známky a certifikační ochranné známky či nikoliv. Současně spolu v databázi představují jen necelé procento z celkového počtu ochranných známek (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

4.1 Historický vývoj ochranné známky „PILSNER BIER“

Historicky první zapsanou ochrannou známkou na českém území je kombinovaná ochranná známka „PILSNER BIER“ od světově známého pivovaru. Přihlášena byla obchodní společností Plzeňský prazdroj, a. s., založenou roku 1842. Jedná se o jednoho z největších českých

producentů piva se sídlem v Plzni (Plzeňský prazdroj, ©2020). Soudobým vlastníkem plzeňského pivovaru je japonská firma Asahi Group Holdings (Bureš, 2021) a oprávněnou úřední osobou, která za obchodní společnost provádí správní úkony, je pan Ing. Jan Mrva. Ochranná známka „PILSNER BIER“ zaregistrovaná touto obchodní společností představuje nejstarší ochrannou známku české databáze, s čímž se pojí i její pestrý a pozoruhodný historický vývoj v kontextu postupného vývoje známkového práva (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

Obrázek 6 – Kombinovaná ochranná známka „PILSNER BIER“ (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020)

Ochranná známka „PILSNER BIER“ byla zapsána v období Rakouského císařství 23. dubna roku 1859, přičemž v totožný den zápisu byla podaná i její přihláška pod číslem 6649. K jejímu zápisu došlo hned rok poté, co na českém území byl vydán vůbec první právní předpis za účelem ochrany v oblasti známkového práva. Jednalo se o zákon č. 230 vystavený císařským patentem Františka Josefa I. Podle výkladu tohoto zákona měla ochranná známka „PILSNER BIER“ význam speciálního označení v obchodním styku, aby spotřebitelé byly schopni rozeznat její produkty od jiných výrobců (JUDr. Šebesta, MBA a Pelíšková, 2011).

První forma rejstříku ochranných známek, ve kterém byla ochranná známka „PILSNER BIER“ zaznamenána, byl ústřední známkový rejstřík založený v roce 1890 po vzniku Rakouska-Uherska. Postupně v něm byly zaznamenávány i nově vznikající ochranné známky. Především zákon č. 230 byl novelizován zákonem č. 19 o ochraně známek. Nijak výrazně se od předešlého zákona nelišil, nicméně novelizace zákona začala navíc poskytovat ochranu, jak vlastníkově ochranné známky „PILSNER BIER“, tak i jejím spotřebitelům (JUDr. Šebesta, MBA a Pelíšková, 2011). Do roku 1890 došlo k obnově ochranné známky „PILSNER BIER“ celkem třikrát. Po roce 1890 byla tato ochranná známka i nadále pravidelně obnovována, vždy po deseti letech až do roku 2020, tedy celkem třináctkrát (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020). O pět let později se uskutečnila další novelizace zákonem č. 108/1895 ř. z., který ustanovil, jaké označení být zapsány nemohou a zvýšil tak eventualitu výmazu ochranných

známek, které byly s ochrannou známkou „PILSNER BIER“ zaměnitelné (JUDr. Šebesta, MBA a Pelíšková, 2011).

Po vzniku Československé republiky byly veškeré rakousko-uherské právní předpisy prostřednictvím zákona č. 469 a č. 471 z roku 1919 a zákona č. 261 z roku 1921 přebrány na území nového státu. Tyto zákony i nadále ochranné známce „PILSNER BIER“ poskytovaly právní ochranu, a zachovaly tak její návaznost na novém území první republiky. V roce 1932 proběhla další novelizace zákonem č. 27/1933 Sb., díky které ochranná známka „PILSNER BIER“ mohla začít uplatňovat prioritní právo. V období druhé republiky po uzavření Mnichovské dohody a v období Protektorátu Čechy a Morava byla vydána mimořádná nařízení v oblasti ochranných známek publikovaných vládou, která vymezovala výjimky platnosti z předešlých platných předpisů (JUDr. Šebesta, MBA a Pelíšková, 2011).

V období třetí republiky po skončení druhé světové války ve spojení se socialistickou ideologií ztratila ochranná známka „PILSNER BIER“ svou funkci, význam a tím i místo v tehdejší společnosti. Vše bylo zapříčiněné plánováním výroby a zajištěným odbytem pro producenty, což mělo za následek neexistenci konkurence a výrobci tak neměli žádnou snahu či motivaci si získat spotřebitele, kteří by rozlišovali jejich produkty. Účel a smysl ochranné známky „PILSNER BIER“ byl díky tomu degradován na velmi nízkou úroveň. Jedním z přístupů socialismu bylo co nejkompletnější uspokojení potřeb společnosti, čemuž se musela podřídit i instituce ochranné známky. Jelikož tedy neexistovalo tržní prostředí nabídky a poptávky, nebylo vymáháno po ochranné známce „PILSNER BIER“ to, co v současnosti ano. Sloužila pouze k orientaci spotřebitelům na vnitřním trhu, informovala je o parametrech produktů a přispívala k prodeji určitého zboží (JUDr. Šebesta, MBA a Pelíšková, 2011).

V období komunistického režimu v Československu v roce 1952 proběhla opět novelizace zákonem č. 8 o ochranných známkách a chráněných vzorech. Celkem tento zákon obsahoval tři části, přičemž ochranné známky „PILSNER BIER“ se týkala část první, která pojednávala o úpravě ochranných známek. Druhá část vykládala úpravu o chráněných vzorech a třetí poslední část obsahovala společná, přechodná a závěrečná ustanovení. V zákoně byl ustanoven výčet, že ochrannou známkou mohou být slova, různá vyobrazení či jakékoli jiné plošné či prostorové značky. Doposud znal tento zákon jen ochrannou známku výrobků, nikoli ochrannou známku služeb. Z jiného hlediska naopak tento zákon zahrnoval ustanovení, které jsou analogické jako současná právní úprava ochranných známek, například pojetí funkce rozlišovací jako hlavní funkce ochranných známek. Bylo tak zdůrazněno výsadní právo ochranné známky „PILSNER

BIER“ používané jejím vlastníkem. V období Československa byla ochranná známka „PILSNER BIER“ začleněna mezi osobní majetková práva (JUDr. Šebesta, MBA a Pelíšková, 2011) a v roce 1965 došlo k jejímu prvnímu převodu (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020). Zákon z roku 1952 nebyl změněn až do roku 1988 a působil tak přes 35 let (JUDr. Šebesta, MBA a Pelíšková, 2011).

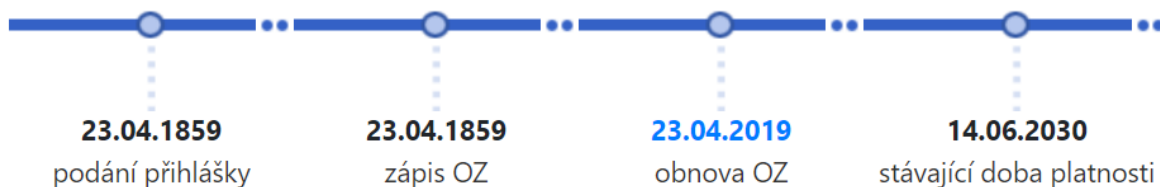
V roce 1989 se ochranná známka „PILSNER BIER“ řídila novou právní úpravou, kterou byl zákon č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách. Nově obsahoval i pozitivní definici ochranné známky, překážky proti zápisu, které mohly být buď relativního nebo absolutního charakteru, a povinnost užívat ochrannou známku. Existovala tzv. karenční lhůta, kdy po dobu dvou let nemohlo být zapsáno označení shodné již se zaniklou ochrannou známkou. V současné době karenční lhůta v české právní úpravě již neexistuje. Pokud chtěl vlastník ochranné známky „PILSNER BIER“ přihlásit jinou ochrannou známku, musel být právně způsobilý, musel vykonávat ekonomickou činnost a Úřadu poskytnout dokumentaci o předmětu jeho podnikání. Upraveno bylo i právo přednosti ochranné známky „PILSNER BIER“. Ve vztahu k vývojové progresi se zákon začal přizpůsobovat mezinárodní úpravě v oblasti ochrany průmyslových práv. Za splnění určitých podmínek tak přihlašovatel mohl ochrannou známku „PILSNER BIER“ po přihlášení v tuzemsku přihlásit i v zahraničí. I nadále platila doba 10 let pro její platnost a následnou další obnovu včetně stále mající platnosti výsadního práva pro jejího vlastníka (JUDr. Šebesta, MBA a Pelíšková, 2011). V roce 1992 byla ochranná známka „PILSNER BIER“ prohlášena za proslulou, neboť existovala již přes 130 let od svého vzniku (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

V roce 1993 došlo k zániku České a Slovenské Federativní republiky, což dalo vzniku dvěma zcela novým zemím, a to České a Slovenské republice, přičemž obě tyto země si od této chvíle začaly vést své vlastní databáze ochranných známek. V obou databázích lze nalézt totožného přihlašovatele ochranné známky „PILSNER BIER“, kterým je Plzeňský Prazdroj, a.s., se sídlem v Plzni, nicméně má v České republice a Slovenské republice odlišné právní zastoupení. V České republice je zastupován firmou Skils s.r.o. advokátní kanceláří se sídlem v Praze, kterou vede advokát pan JUDr. Karel Muzikář, LL.M. (C.J.), zatímco ve Slovenské republice je zastupován firmou BELEŠČÁK & PARTNERS, s.r.o., se sídlem v Piešťanech (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020 a Úřad priemyselného vlastníctva, ©2009-2022). V roce 1995 došlo k novelizaci předešlé právní úpravy zákonem č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách. Nově bylo zavedeno námitkové řízení, které sloužilo na ochranu práv třetích osob, kterého by ochranná známka „PILSNER BIER“ mohla být součástí, byl by její vlastník

v důsledku zápisu jiné ochranné známky ohrožen na svých právech. Zároveň u jejího majitele došlo k posílení postavení. (Kačírek, 2018). V tomtéž roce došlo u ochranné známky „PILSNER BIER“ již k druhému a poslednímu převodu. (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

V roce 2004 ve spojení se vstupem České republiky do Evropské Unie se nadále koordinovala právní úprava v oblasti průmyslových práv, konkrétně zákonem č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o poslední formu právního předpisu ochranných známek, podle které se ochranná známka „PILSNER BIER“ současně řídí (JUDr. Šebesta, MBA a Pelíšková, 2011). V roce 2018 byl ustanoven zástupce vlastníka ochranné známky „PILSNER BIER“, přičemž v roce 2020 byl opět změněn, tedy nedlouho dva roky po jeho ustanovení (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020).

V současné době je ochranná známka „PILSNER BIER“ aktivní a obnovena do června roku 2030. Je zapsána pod číslem zápisu 111602 a vedena pod třídou výrobků 32, která zahrnuje piva (Úřad průmyslového vlastnictví, 2022). Vídeňských obrazových tříd obsahuje celkem 3. Prvně ji lze nalézt pod třídou 1, které náleží nebeská tělesa, přírodní jevy a zeměpisné mapy, v oddílu hvězd a komet, v pomocné sekci hvězd o 3 hrotech a pomocné sekci hvězd o 4 hrotech, které jsou spojeny s hlavní sekci hvězd. Dále ji lze nalézt pod třídou 25, kam patří ornamentální motivy, plochy nebo pozadí s ornamenty, v oddílu ornamentálních motivů, v pomocné sekci koleret (nálepky na hrdlo láhve) spojenou s hlavní sekci etiket a koleret. Poslední vídeňská obrazová třída ochranné známky „PILSNER BIER“ je třída písmen a číslic 27, konkrétně oddíl písmen nebo číslic tvořící geometrické obrazce, psané nebo tištěné v perspektivě a oddíl písmen představující zvláštní způsob psaní (Úřad průmyslového vlastnictví, 2017).

Obrázek 7 – Časová osa ochranné známky „PILSNER BIER“ (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020)

4.2 Komparace s registrem ochranných známek Úřadu SR

Zásadní událost, která dala vzniku současné české podobě databáze ochranných známek, byl rozpad České a Slovenské Federativní republiky a následný vznik samostatné České a Slovenské republiky v roce 1993. Zákonem byl v České a Slovenské republice zřízen samostatný Úřad průmyslového vlastnictví, přičemž oba tyto ústřední orgány si od tohoto momentu začaly spravovat i své vlastní databáze ochranných známek. Navzdory tomu, že ochranná známka „PILSNER BIER“ vznikla geograficky na českém území, lze ji nalézt i v registru ochranných známek Úřadu Slovenské republiky. Ačkoli se jedná o totožnou ochrannou známku, obě databáze vykazují o této ochranné známce odlišné informace. Liší se například v informaci o druhu známky, poněvadž slovenský registr ochranných známek vede „PILSNER BIER“ jako ochrannou známku obrazovou, zatímco česká databáze ochranných známek ji vede, jak tu již bylo zmíněno, jako ochrannou známku kombinovanou.

V registru ochranných známek Úřadu Slovenské republiky lze ochranné známky vyhledávat buď v základním nebo v rozšířeném vyhledávání. V obou případech se pro zadání dotazu využívají kritéria, u kterých je uveden názorný příklad, jak dotaz pro vyhledávání zadat, čímž česká databáze indisponuje. Celkem obsahuje 22 kritérií identicky s českou databází. Pro větší jasnost a srozumitelnost při zadávání dotazu lze ve slovenském registru i v české databázi využít pro dané kritérium nápovědu (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020 a Úřad priemyselného vlastnictva, ©2009-2022).

Základní vyhledávání ve slovenském registru zahrnuje pět kritérií, tedy o čtyři méně, než zahrnuje česká databáze. Jedná se o kritérium čísla ochranné známky (v české databázi představuje číslo zápisu) či čísla přihlášky, data podání přihlášky, slovního prvku ochranné známky a přihlašovatele. Tyto základní kritéria jsou shodná se základními kritérii české databáze mimo slovenského kritéria data podání přihlášky, které lze v české databázi k základním kritériím přidat až z rozšířeného výběru (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020 a Úřad priemyselného vlastnictva, ©2009-2022).

V rozšířeném vyhledávání ve slovenském registru lze vedle základních kritérií použít další kritéria, přičemž většina se od českých kritérií obsahově neliší, pouze coby do pojmenování. Příkladem je kritérium mezinárodního třídění zboží a služeb, které v české databázi představují třídy výrobků a služeb, podobně jako následující kritérium seznamu zatříděného zboží a služeb, jenž je v české databázi zastupováno seznamem výrobků a služeb, dále to je kritérium datumu zápisu, čísla prioritní přihlášky a jejího datumu podání, v české databázi datum podání prioritní

příhlášky představuje datum práva přednosti. Další kritéria z rozšířeného vyhledávání, která jsou významově shodná s kritérii české databáze a místy se liší jen jejich pojmenováním, je kritérium datumu zveřejnění přihlášky po průzkumu, kritérium mezinárodního třídění obrazových prvků, jež je v české databázi zastupováno vídeňskými obrazovými třídami, kritérium druhu známky, a nakonec kritérium čísla mezinárodního zápisu a jeho datumu (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020 a Úřad priemyselného vlastníctva, ©2009-2022).

Ačkoli česká databáze a slovenský registr obsahují totožný počet kritérií, některá kritéria se zcela nebo z části odlišují. Česká databáze oproti slovenskému registru umožňuje zadat zdroj dat ochranné známky a omezit tak vyhledávání na ochranné známky přihlášené u určité organizace. Slovenský registr zadat zdroj dat neumožňuje, lze však u konkrétních ochranných známek nalézt názvy států mezinárodního zápisu ochranné známky. Česká databáze taktéž umožňuje pomocí kritéria aktivního dokumentu zobrazit pouze aktivní nebo již neaktivní ochranné známky. Slovenský registr takovýto způsob zobrazení dotazu nemá, nicméně aktivitu či neaktivitu ochranné známky vybírá z nabízených možností kritéria stavu (je-li ochranná známka zapsaná či negativně ukončená nebo jedná-li se o přihlášku nepodanou, zveřejněnou, zamítnutou, v řízení či ukončeném řízení) a kritéria právního stavu ochranné známky (zdali je ochranná známka neplatná, platná, vymazána, zaniklá nebo jinak než platná) (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020 a Úřad priemyselného vlastníctva, ©2009-2022).

Česká databáze na rozdíl od slovenského registru obsahuje kritérium přesného znění ochranné známky, které je žádoucí, je-li potřeba zredukovat velké množství výsledků, kritérium licenciantu neboli uživatele licence, který k ní nabyl práva od jejího poskytovatele, byla-li na ochrannou známku licence poskytnuta, kritérium kategorie označení, který u slovenského registru zcela chybí nebo i kritérium, zda je ochranná známka barevného provedení či nikoliv, nicméně ve slovenském registru lze u určitých ochranných známek nalézt údaj o uplatňovaných barvách. Dále navíc obsahuje datum ukončení platnosti, jelikož slovenský registr pouze umožňuje zvolit, zda následující měsíc ochranné známce vyprší platnost či nikoliv, avšak neumožňuje zadat přesný datum. Nakonec česká databáze oproti slovenskému registru disponuje kritériem, jenž umožňuje zadat dotaz, je-li ochranná známka kolektivní nebo certifikační či nikoliv. Zda je ochranná známka kolektivní nebo certifikační lze ve slovenském registru zjistit až u popisu ochranných známek, nelze však podle tohoto kritéria vyhledávat (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020 a Úřad priemyselného vlastníctva, ©2009-2022).

Slovenský registr naopak oproti české databázi obsahuje kritérium země nebo organizace priority, kritérium zástupce či zástupců a čísla Věstníku, poněvadž česká databáze podle těchto kritérií hledat neumožňuje, přesto lze tyto informace v české databázi najít u popisu jednotlivých ochranných známek. Kritériem publikace (sekce Věstníku) se slovenský registr zcela liší od české databáze, poněvadž ho česká databáze vůbec nezahrnuje (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020 a Úrad priemyselného vlastníctva, ©2009-2022).

Obě databáze jsou velmi detailně zpracovány a zahrnují mnoho kritérií podle kterých lze ochranné známky vyhledávat. I přesto lze za přehlednější a lépe provedenou databázi považovat českou databázi, která na rozdíl od slovenského registru má všechny údaje o ochranné známce uvedené na jednom místě, důležitá data ochranných známek jsou zobrazena na časové ose a obsahuje údaje pouze u těch kritérií, u kterých jsou dostupné informace. Slovenský registr má v údajích o ochranných známkách vypsána i kritéria, která žádné informace neuvádí, a tudíž jsou v údajích o ochranné známce vypsány spíše nadbytečně (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020 a Úrad priemyselného vlastníctva, ©2009-2022).

ZÁVĚR

Bakalářská práce pojednávala o Úřadu průmyslového vlastnictví jako o ústředním správním orgánu v oblasti ochrany průmyslových práv, přičemž pozornost byla zaměřena především na oblast ochranných známek. Institut ochranné známky patří pod průmyslová práva, která dále spadají pod práva duševního vlastnictví, které mimo průmyslových práv zahrnují i práva autorská. Pro větší porozumění ochranné známky jako průmyslového práva byla v práci stručně vymezena i právní úprava ostatních průmyslových práv.

Ačkoli pro ochrannou známku existuje celá řada definic, zákon vymezuje ochrannou známku jako určité označení, které diferencuje produkty nebo služby různých producentů nebo poskytovatelů služeb, přičemž musí být uvedena v rejstříku ochranných známek a to takovým způsobem, aby srozumitelně stanovovala předmět ochrany poskytnuté jejímu majiteli.

Práce se zabývala rovněž funkcemi ochranné známky, přičemž za zásadní lze považovat funkci rozlišovací, neboť právě schopnost spotřebiteli rozlišit kvalitní výrobek od těch nekvalitních a podřadných je hlavním smyslem ochranné známky. Popsáno bylo v práci dělení ochranných známek a její současně existující druhy, jež začaly být účinné od novely zákona z roku 2018, po které již například nebylo možné zapsat ochrannou známku kombinovanou. Okrajově byly zmíněny i mezinárodní dokumenty zajišťující její právní ochranu. Za nejpodstatnější dokument lze pro ochranné známky a jiná průmyslová práva pokládat Pařížskou úmluvu na ochranu průmyslového vlastnictví.

Část práce byla věnována Úřadu průmyslového vlastnictví, jehož úplně první forma vznikla v roce 1919 jako Patentní úřad. V průběhu let se Úřad potýkal s mnoha problémy a transformacemi, zapříčiněné zejména válkou či změnou politického uspořádání země, avšak i napříč tomu docházelo k jeho vývoji a v roce 1993 vznikl současný Úřad průmyslového vlastnictví, který disponuje mnoha pravomocemi.

Vzhledem k tomu, že hlavním cílem práce bylo vymezit Úřad průmyslového vlastnictví jako ústřední správní orgán v oblasti ochrany práv z průmyslového vlastnictví, práce byla zaměřena zejména na jeho postavení v řízení o ochranných známkách. Před samotným řízením je pro přihlašovatele ochranné známky důležité znát, jaké označení lze přihlásit k zápisu a jaké nikoliv a měl by mít na paměti existenci absolutních a relativních překážek. Řízení je zahájeno podáním přihlášky u Úřadu a pokračuje formálním a věcným průzkumem včetně námitkového řízení. Řízení končí úspěšným zápisem ochranné známky do rejstříku ochranných známek, přičemž za

jistých podmínek může navíc nastat výmazové řízení. Po zápisu ochranné známky plynou ze zákona pro jejího vlastníka různá práva a zvláště povinnost užívat ochrannou známku.

Praktická část práce se zaměřila na analýzu a rozbor databáze ochranných známek, kterou spravuje Úřad průmyslového vlastnictví. Databáze obsahuje mimo ochranných známek přihlášených v České republice i ty, které byly přihlášeny v zahraničí, které v databázi tvoří největší kvantum. Nejstarší ochrannou známku v databázi představuje ochranná známka „PILSNER BIER“, která již existuje přes 160 let. Zapsána byla v období Rakouského císařství a v průběhu let byla její existence formována dle různých právních úprav a jejich změn. Válka, změny politického uspořádání země a další aspekty zapříčinily, jak velkou či nízkou míru významu tato ochranná známka v dané době měla. Ačkoli v jistou dobu neměla význam zcela žádný, i přesto zůstala aktivní, s vývojem právní úpravy prosperovala a existuje dodnes.

Na závěr byla v praktické části porovnána databáze ochranných známek vedená Úřadem s registrem ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví Slovenské republiky na úkor události z roku 1993. Ačkoli obě databáze obsahují totožný počet kritérií, podle kterých lze zadat dotaz pro vyhledávání ochranné známky, mnoho kritérií mají odlišné. Rozdílné jsou buď jen z části – co do pojmenování, anebo se odlišují zcela, tedy že daným kritériem disponuje pouze ta jedna daná databáze. I přesto lze nalézt některá kritéria společná, kterými nejčastěji bývají ty nejzákladnější kritéria. Obě databáze jsou velmi detailně zpracovány, i přesto lze z mnoha důvodů za lépe provedenou databázi považovat databázi českou, která má přehledněji uvedeny údaje o ochranných známkách a důležité právní úkony ochranných známek zobrazuje na časové ose.

POUŽITÁ LITERATURA

1. BUREŠ, Michal, 2021. Kdo vlastní české pivovary? In: *Finance.cz* [online]. Praha: ©2022 Internet Info, s.r.o., 18. června 2021 [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: <https://www.finance.cz/513517-ceske-pivovary/>
2. ČADA, Karel a Milan KNÍŽEK, 2001. *Průmyslové vlastnictví a licence v tržním hospodářství*. Vyd. 3. dopl. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví. ISBN 80-7282-013-3.
3. ČADA, Karel, 2002. *Průmyslověprávní informace*. Praha: Karolinum. ISBN 80-246-0314-4
4. ČADA, Karel, 2014. *Strategie průmyslového vlastnictví*. Praha: Metropolitan University Prague Press. ISBN 978-80-86855-46-2.
5. HORÁČEK, Roman, 2015. *Práva na označení a jejich vymáhání: zákon o ochranných známkách, zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení, zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví: komentář*. 3. vydání. V Praze: C.H. Beck. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-569-5.
6. HORÁČEK, Roman, Karel ČADA a Petr HAJN, 2017. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3., doplněné a přepracované vydání. V Praze: C.H. Beck. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-655-5.
7. HUBENÝ, David, 2019. *100 let Patentového úřadu v Praze*. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví. ISBN 978-80-7282-134-1.
8. JAKL, Ladislav, 2002. *Ochranné známky a označení původu*. Vyd. 2. dopl. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví. ISBN 80-7282-017-6.
9. JAKL, Ladislav, 2011. *Právní ochrana duševního vlastnictví*. Praha: Metropolitní univerzita Praha. ISBN 978-80-86855-78-3.
10. JAKL, Ladislav, 2017. *Národní, mezinárodní a regionální systémy ochrany průmyslového vlastnictví*. 3. upravené a rozšířené vydání. Praha: Metropolitan University Prague Press. ISBN 978-80-87956-43-4.
11. JUDr. ŠEBESTA, Kamil, MBA a PELÍŠKOVÁ, Radka, 2011. Ochranné známky a jejich historický vývoj. In: *Epravo.cz* [online]. Praha: ©1999-2022 EPRAVO.CZ, a.s., 24. března 2011 [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/ochranne-znamky-a-jejich-historicky-vyvoj-72318.html>
12. KAČÍREK, Michal, 2018. Historie ochranných známek. In: *Informační portál o ochranných známkách* [online]. Praha: ©2011-2022 DANĚK & PARTNERS, 9. září 2018 [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: <https://ochranne-znamky.info/historie-ochrannych-znamek/>

13. *Komora patentových zástupců České republiky* [online], ©2007-2016. Brno: Komora patentových zástupců ČR [cit. 2021-12-04]. Dostupné z: <http://patzastupci.cz/>
14. KOMORA PATENTOVÝCH ZÁSTUPCŮ ČESKÉ REPUBLIKY, ©2007-2016. Jak se stát patentovým zástupcem. *Komora patentových zástupců České republiky* [online]. Brno: Komora patentových zástupců ČR [cit. 2021-12-04]. Dostupné z: <http://patzastupci.cz/news/jak-se-stat-patentovym-zastupcem>
15. KORVER, Zuzana de, 2014. *Sporná řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví*. Praha: Metropolitan University Prague Press. ISBN 978-80-86855-97-4.
16. LOCHMANOVÁ, Ludmila, 1997. *Práva na označení: obchodní jméno, ochranné známky, označení původu výrobku*. Praha: Orac. Edice komentovaných předpisů. ISBN 80-901938-3-8.
17. MALÝ, Josef, 2002. *Obchod nehmotnými statky: patenty, vynálezy, know-how, ochranné známky*. Praha: C.H. Beck. C.H. Beck pro praxi. ISBN 80-7179-320-5.
18. NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR, ©2004-2014. Převod a přechod vlastnictví. *Ptejte se knihovny* [online]. Praha: Národní knihovna ČR [cit. 2021-12-04]. Dostupné z: <https://www.ptejteseknihovny.cz/dotazy/prevod-a-prechod-vlastnictvi>
19. PLZEŇSKÝ PRAZDROJ, ©2020. Náš příběh. *Plzeňský prazdroj* [online]. Plzeň: Plzeňský prazdroj, a.s. [cit. 2022-03-27]. Dostupné z: <https://www.prazdroj.cz/nas-pribeh>
20. SLOVÁKOVÁ, Zuzana, 2006. *Průmyslové vlastnictví*. 2., dopl. a rozš. vyd. Praha: LexisNexis CZ. Studijní texty (LexisNexis CZ). ISBN 80-86920-08-9.
21. ÚRAD PRIEMYSELNÉHO VLASTNÍCTVA, ©2009-2022. ÚPV – Webregistre – Detail ochranné známky. *Úrad priemyselného vlastníctva* [online]. Banská Bystrica: Slovakia a.s. [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: <https://wbr.indprop.gov.sk/WebRegistre/OchrannaZnamka/Detail/6649#>
22. ÚRAD PRIEMYSELNÉHO VLASTNÍCTVA, ©2009-2022. ÚPV – Webregistre – Ochranné známky. *Úrad priemyselného vlastníctva* [online]. Banská Bystrica: Slovakia a.s. [cit. 2022-03-01]. Dostupné z: https://wbr.indprop.gov.sk/WebRegistre/OchrannaZnamka?HlaskaStav=VyhodHlasku&SearchCBO_PoslednyRokPlatnosti=False&SearchCBO_AktualnaPlatnostKonciNasleduju ciMesiac=False&IsSearchSimilarMPT=True&IsSearchSimilarMTD=True&IsSearchSimilarMTOPT=True&IsSearchSimilarPrihlasovatelovMajitelov=True&IsSearchSimilarPovodcov=True&IsSearchSimilarZnenieReprodukciiOZ=True&IsSearchSimilarCisloZakladnehoPatentu=True&ItemPPTType=NotSelected&SearchType=NoSearch&SearchResultsMax

[Reached=False&HighlightSearchCriteria=True&SearchExternalDatabases=False&IsFullt
extSearch=False&SearchTimeout=False](#)

23. ÚŘAD EVROPSKÉ UNIE PRO DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ, ©1995-2021. Definice ochranné známky. *Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví* [online]. Alicante: EUIPO [cit. 2021-12-04]. Dostupné z: <https://euipo.europa.eu/ohimportal/cs/trade-mark-definition>
24. ÚŘAD EVROPSKÉ UNIE PRO DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ, ©1995-2021. Příklady ochranných známek. In: *Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví* [online]. Alicante: EUIPO [cit. 2021-12-04]. Dostupné z: <https://euipo.europa.eu/ohimportal/cs/trade-marks-examples>
25. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Aktivity Úřadu vyplývající ze strategických dokumentů. *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-11-27]. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/o-uradu/aktivity-uradu-vyplyvajici-ze-strategickych-dokumentu>
26. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Databáze ochranných známek. *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-03-01]. Dostupné z: <https://isdv.upv.cz/webapp!/resdb.oza.frm>
27. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Databáze ochranných známek. In: *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-03-01]. Dostupné z: <https://isdv.upv.cz/webapp!/resdb.oza.frm>
28. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Databáze označení původu/zeměpisných označení. *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-11-27]. Dostupné z: <https://isdv.upv.cz/webapp!/resdb.opa.frm>
29. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Databáze patentů a užitných vzorů. *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-11-27]. Dostupné z: <https://isdv.upv.cz/webapp!/resdb.pta.frm>
30. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Databáze průmyslových vzorů. *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-11-27]. Dostupné z: <https://isdv.upv.cz/webapp!/resdb.vza.frm>
31. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Nejčastější dotazy (FAQ). *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-11-27]. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/o-uradu/nejcastejsi-dotazy-faq->

32. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Poplatky. *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-11-27]. Dostupné z: https://upv.gov.cz/prumyslova-prava/poplatky#pop_oz
33. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Pravidla pro absolvování zkoušek. *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-11-27]. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/vzdelavani/zkousky-patentovych-zastupcu/pravidla-pro-absolvovani-zkousek>
34. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Topografie polovodičových výrobků. *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-11-27]. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/prumyslova-prava/topografie-polovodicovych-vyrobku>
35. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, ©2020. Základní informace. *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví [cit. 2021-11-27]. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/o-uradu/zakladni-informace>
36. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, 2005. Rejstřík topografií polovodičových výrobků. In: *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. ©2020 Úřad průmyslového vlastnictví, 10. března 2005 [cit. 2021-12-04]. Dostupné z: https://upv.gov.cz/files/uploads/PDF_Dokumenty/vynalezky/rejstrik_topografii_polovodicovych_vyrobku.pdf
37. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, 2017. Mezinárodní třídění obrazových prvků ochranných známek. In: *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. ©2020 Úřad průmyslového vlastnictví, 28. prosince 2017 [cit. 2022-03-30]. Dostupné z: https://upv.gov.cz/files/uploads/PDF_Dokumenty/tridniky/ochranne_znamky/videnske-trideni_01012018.pdf
38. ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ, 2022. Třídník výrobků a služeb. In: *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. ©2020 Úřad průmyslového vlastnictví, 30. března 2022 [cit. 2022-03-30]. Dostupné z: https://isdv.upv.cz/doc/nices/rep/nices_tridy.pdf
39. ZDVIHALOVÁ, Martina, 2018. *Práva na označení v kontextu s evropskou úpravou*. Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7598-139-4.

PŘÍLOHY

Příloha A <i>Přehled správních poplatků ve věci ochranných známek</i>	56
Příloha B <i>Seznam výrobků a služeb</i>	59
Příloha C <i>Vídeňské obrazové třídění</i>	62
Příloha D <i>Ukázka databáze ochranných známek Úřadu ČR</i>	63
Příloha E <i>Ukázka registru ochranných známek Úřadu SR</i>	64

Příloha A *Přehled správních poplatků ve věci ochranných známek (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020)*

POLOŽKA 126

Poplatek	Kč
Vydání stejnopisu, opisu, výpisu z rejstříku, spisů, úředních listin a záznamů za každou i započatou stránku	100
Za každou i započatou stránku, je-li pořizována na kopírovacím stroji nebo na tiskárně počítače	15

POLOŽKA 127

Poplatek	Kč
a) Přijetí žádosti	
o první prodloužení lhůty	200
o každé další prodloužení lhůty	500
o prominutí zmeškání lhůty	1 000
b) Přijetí rozkladu proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví	1 000
c) Přijetí žádosti	
o vydání osvědčení o právu přednosti (prioritní doklad)	600
o zápis převodu	600
o zápis licence	600
o zápis zástavního práva	600
o konverzi evropské přihlášky za každý stát, do kterého bude přihláška zaslána	600

POLOŽKA 138

Poplatek	Kč
a) Přijetí přihlášky	
individuální ochranné známky do tří tříd výrobků nebo služeb	5 000
kolektivní a certifikační ochranné známky do tří tříd výrobků nebo služeb	10 000
za každou třídu výrobků nebo služeb nad tři třídy	500
b) Přijetí žádosti o přeměnu přihlášky nebo ochranné známky Evropské unie do tří tříd výrobků a služeb	
za každou další třídu výrobků a služeb nad tři třídy	500
c) Přijetí žádosti o rozdělení přihlášky	
za každou nově vzniklou přihlášku	5 000
d) Přijetí žádosti o rozdělení zapsané ochranné známky	
za každou nově vzniklou ochrannou známku	5 000
e) Přijetí námitek proti zápisu zveřejněného označení do rejstříku	
	1 000

POLOŽKA 139

Poplatek	Kč
a) Přijetí žádosti	
o obnovu zápisu individuální ochranné známky	2 500
o obnovu zápisu kolektivní a certifikační ochranné známky	5 000
o obnovu zápisu individuální ochranné známky podané po uplynutí ochranné doby, nejpozději však do šesti měsíců od tohoto data	5 000
o obnovu zápisu kolektivní a certifikační ochranné známky podané po uplynutí ochranné doby, nejpozději však do šesti měsíců od tohoto data	10 000
b) Přijetí návrhu na zrušení nebo prohlášení neplatnosti ochranné známky	2 000

POLOŽKA 140

Poplatek	Kč
Přijetí žádosti	
o mezinárodní zápis ochranné známky	2 500
o obnovu mezinárodního zápisu ochranné známky	3 000
o územní rozšíření mezinárodního zápisu ochranné známky	500

VÝROBKY

<i>Třída 1</i>	Chemické látky pro použití v průmyslu, vědě a v oblasti fotografie, jakož i v zemědělství, zahradnictví a lesnictví; umělé pryskyřice v surovém stavu, plastické hmoty v surovém stavu; hasicí a protipožární směsi; přípravky na kalení a pájení; látky na činění zvířecích kůží; lepidla pro použití v průmyslu; tmely a jiné výplňové pasty; kompost, hnůj a hnojiva; biologické přípravky pro použití v průmyslu a vědě.
<i>Třída 2</i>	Barvy, nátěry, laky; konzervační přípravky proti korozi a proti deterioraci dřeva; barviva; inkousty pro tisk, značkování a rytecké práce; přírodní pryskyřice v surovém stavu; listkové a práškové kovy pro použití při malování, dekorování, tisku a v umění.
<i>Třída 3</i>	Neléčivé kosmetické a toaletní přípravky; neléčivé přípravky pro ústní hygienu; parfumerní výrobky, éterické oleje; bělicí přípravky a další prací prostředky; přípravky na čištění, leštění, drhnutí a broušení.
<i>Třída 4</i>	Průmyslové oleje a tuky, vosk; maziva; přípravky pro pohlcování, zvlhčování a vázání prachu; paliva a osvětlovací látky; svíčky a knoty na svícení.
<i>Třída 5</i>	Farmaceutické, léčebné a veterinární přípravky; hygienické přípravky pro zdravotnické účely; dietetické potraviny a přípravky upravené pro léčebné či veterinární účely, potraviny pro kojence a batolata; potravinové doplňky pro lidskou spotřebu a zvířata; náplasti, obvazové materiály a krytí; materiály pro plombování zubů, dentální vosky; dezinfekční přípravky; přípravky na hubení škůdců; fungicidy, herbicidy.
<i>Třída 6</i>	Obecné kovy a jejich slitiny, rudy; kovové materiály pro stavebnictví a konstrukce; přenosné kovové budovy; neelektrické kabely a dráty z obecných kovů; drobné kovové železářské výrobky; kovové kontejnery pro skladování nebo přepravu; sejfy.
<i>Třída 7</i>	Stroje, obráběcí stroje, motorem poháněné nástroje a motorem poháněná nářadí; motory (s výjimkou motorů pro pozemní vozidla); spojky pro stroje a součásti strojních převodů (s výjimkou spojek a součástí převodů pro pozemní vozidla); zemědělské nástroje a nářadí, s výjimkou ručních nástrojů a ručního nářadí na ruční pohon; líhně pro vejce; prodejní automaty.
<i>Třída 8</i>	Ruční nářadí a nástroje (na ruční pohon); přibory; bodné a sečné zbraně; břitvy, žiletky a holicí strojky.
<i>Třída 9</i>	Přístroje a nástroje vědecké, výzkumné, navigační, geodetické, fotografické, kinematografické, audiovizuální, optické, přístroje a nástroje pro vážení, měření, signalizaci, detekci, testování, inspekci, záchranu a výuku; zařízení a přístroje pro vedení, přepínání, přeměnu, akumulaci, regulaci nebo řízení distribuce nebo použití elektrického proudu; zařízení a nástroje pro záznam, přenos, reprodukci nebo zpracování zvuku, obrazu nebo dat; média se záznamem a stahovatelná média, počítačový software, prázdná digitální nebo analogová záznamová a úložná média; mechanismy pro zařízení uváděná do chodu vhozením mincí; registrační pokladny, výpočetní zařízení; počítače a periferní zařízení počítačů; obleky na potápění, potápěčské masky, špunty do uší na potápění, skřipce na nos pro potápěče a plavce, potápěčské rukavice, dýchací přístroje pro plavání pod vodou; hasicí přístroje.
<i>Třída 10</i>	Chirurgické, lékařské, stomatologické a veterinární přístroje a nástroje; umělé končetiny, oční a zubní protézy; ortopedické potřeby; materiály na sešívání ran; terapeutické a pomocné přístroje uzpůsobené pro osoby se zdravotním postižením; masážní přístroje; přístroje, zařízení a výrobky pro péči o kojence; přístroje, zařízení a výrobky pro sexuální aktivity.
<i>Třída 11</i>	Zařízení a instalace na osvětlování, vytápění, chlazení, výrobu páry, vaření, sušení, ventilaci, rozvod vody a zařízení pro sanitární účely.

<i>Třída 12</i>	Vozidla; dopravní prostředky pro pohyb po zemi, vodě nebo vzduchem.
<i>Třída 13</i>	Střelné zbraně; munice a střely; výbušniny; ohňostroje.
<i>Třída 14</i>	Vzácné kovy a jejich slitiny; šperky, drahokamy a polodrahokamy; hodinářské a chronometrické přístroje.
<i>Třída 15</i>	Hudební nástroje; stojany na noty a stojany na hudební nástroje; dirigentské taktovky.
<i>Třída 16</i>	Papír a lepenka; tiskárenské výrobky; potřeby pro vazbu knih; fotografie; papírenské zboží a kancelářské potřeby s výjimkou nábytku; lepidla pro kancelářské potřeby nebo pro domácnost; potřeby pro rýsování a kreslení a potřeby pro umělce; malířské štětce; instruktážní a výukové materiály; plastové archy, fólie a sáčky pro balení a obaly; tiskařské typy, štočky.
<i>Třída 17</i>	Kaučuk, gutaperča, guma, azbest, slída, nezpracované a jako polotovary a jejich náhražky; plastické hmoty a pryskyřice v extrudované formě pro použití ve výrobě; těsnicí, ucpávací a izolační materiály; ohebná nekovová potrubí, trubky a hadice.
<i>Třída 18</i>	Kůže a imitace kůže; zvířecí kůže a usně; zavazadla a tašky; deštníky a slunečníky; vycházkové hole; biče, postroje a sedlářské výrobky; obojky, vodítka a oblečky pro zvířata.
<i>Třída 19</i>	Materiály, ne z kovu, pro stavebnictví a rekonstrukci; neohebné trubky, ne z kovu, pro stavebnictví; asfalt, dehet a živice; přenosné stavby, ne z kovu; pomníky, ne z kovu.
<i>Třída 20</i>	Nábytek, zrcadla, rámy obrazů; nádoby na skladování a přepravu, ne kovové; kosti, rohovina, velrybí kostice a perleť, v surovém stavu nebo částečně zpracované; mušle, lastury, ulity; mořská pěna; jantar.
<i>Třída 21</i>	Domácí a kuchyňské potřeby a nádoby; nádobí na vaření a nádobí na stolování, kromě vidliček, nožů a lžic; hřebeny a mycí houby; kartáče, ne však malířské štětce; materiály pro výrobu kartáčů; pomůcky pro čištění; sklo v surovém stavu nebo částečně zpracované, kromě stavebního skla; výrobky ze skla, porcelánu a kameniny.
<i>Třída 22</i>	Lana a provazy; sítě; stany a plachty; markýzy z textilních a syntetických materiálů; lodní plachty; pytle na přepravu a skladování sypkých materiálů; materiály na vycpávání a výplně, s výjimkou papíru, lepenky, gumy a plastu; surové textilní materiály a jejich náhražky.
<i>Třída 23</i>	Příze a nitě pro textilní účely.
<i>Třída 24</i>	Textilie a náhražky textilií; bytový textil; textilní nebo plastové závěsy a záclony.
<i>Třída 25</i>	Oděvy, obuv, pokrývky hlavy.
<i>Třída 26</i>	Krajky, lemovky a výšivky a galanterní stuhy a mašle; knoflíky, galanterní háčky a očka, špendlíky a jehly; umělé květiny; ozdoby do vlasů; umělé vlasy.
<i>Třída 27</i>	Koberce, rohožky, rohože, linoleum a jiné materiály určené na pokrytí stavebně dokončených podlah; čalouny, ne textilní.
<i>Třída 28</i>	Hry, hračky a výrobky určené ke hraní; zařízení na videohry; cvičební a sportovní potřeby; vánoční ozdoby.
<i>Třída 29</i>	Maso, ryby, drůbež a zvěřina; masové výtažky; konzervované, mražené, sušené a vařené ovoce a zelenina; želé, džemy, kompoty; vejce; mléko, sýry, máslo, jogurty a jiné mléčné výrobky; potravinářské oleje a tuky.
<i>Třída 30</i>	Káva, čaj, kakao a náhražky kávy; rýže, těstoviny a nudle; tapioka a ságo; mouka a přípravky vyrobené z obilnin; chléb, pečivo a cukrovinky; čokoláda; zmrzliny, sorbety a jiné produkty určené ke konzumaci v mraženém stavu; cukr, med, melasa; droždí, kypřicí prášek do pečiva; sůl, kořenící přísady, koření, konzervované byliny; ocet, omáčky a jiná ochucovadla; led (zmrazená voda).

<i>Třída 31</i>	Surové a nezpracované zemědělské, akvakulturní, zahradnické a lesní produkty; zrna a semena surová nebo nezpracovaná; čerstvé ovoce a zelenina, čerstvé bylinky; rostliny a květiny; cibule a hlízy, sazenice a semena pro pěstování rostlin; živá zvířata; krmiva a nápoje pro zvířata; slad.
<i>Třída 32</i>	Piva; nealkoholické nápoje; minerální a sycené vody; ovocné nápoje a ovocné šťávy; sirupy a jiné přípravky pro přípravu nealkoholických nápojů.
<i>Třída 33</i>	Alkoholické nápoje (s výjimkou pív); alkoholové přípravky pro přípravu nápojů.
<i>Třída 34</i>	Tabák a náhražky tabáku; cigarety a doutníky; elektronické cigarety a ústní vaporizéry pro kuřáky; potřeby pro kuřáky; zápalky.

SLUŽBY

<i>Třída 35</i>	Reklama, propagace; řízení, organizace a administrativa obchodní činnosti; kancelářské práce.
<i>Třída 36</i>	Finanční, peněžní a bankovní služby; pojišťovací služby; služby v oblasti nemovitostí.
<i>Třída 37</i>	Stavební služby; instalační služby a opravy; důlní těžba, těžba ropy a plynu.
<i>Třída 38</i>	Telekomunikační služby.
<i>Třída 39</i>	Doprava; balení a skladování zboží; organizování cest.
<i>Třída 40</i>	Zpracování materiálů; recyklace odpadu; čištění vzduchu a úprava vody; tiskařské služby; konzervování potravin a nápojů.
<i>Třída 41</i>	Vzdělávání; školení; zábava; sportovní a kulturní činnosti.
<i>Třída 42</i>	Vědecké a technické služby a související výzkum a projektování; průmyslová analýza, průmyslový výzkum a průmyslový design; služby kontroly kvality a služby ověřování; navrhování a vývoj počítačového hardwaru a softwaru.
<i>Třída 43</i>	Služby zajišťující stravování a nápoje; dočasné ubytování.
<i>Třída 44</i>	Lékařské služby; veterinární služby; péče o hygienu a krásu osob a zvířat; zemědělské služby, služby v oblasti akvakultury, zahradnické a lesnické služby.
<i>Třída 45</i>	Právní služby; bezpečnostní služby pro fyzickou ochranu hmotného majetku a osob; osobní a sociální služby poskytované jinými osobami za účelem uspokojování potřeb fyzických osob.

Příloha C *Vídeňské obrazové třídění (Úřad průmyslového vlastnictví, 2017)*

<i>Třída 1</i>	Nebeská tělesa, přírodní jevy, zeměpisné mapy
<i>Třída 2</i>	Lidské bytosti
<i>Třída 3</i>	Zvířata
<i>Třída 4</i>	Nadpřirozené bytosti, pohádkové, neobvyklé nebo neidentifikovatelné bytosti
<i>Třída 5</i>	Rostliny
<i>Třída 6</i>	Krajiny
<i>Třída 7</i>	Stavby, vývěsní tabule, hrazení
<i>Třída 8</i>	Potravinářské výrobky
<i>Třída 9</i>	Textilie, oděvy, šicí potřeby, pokrývky hlavy, obuv
<i>Třída 10</i>	Tabák, kuřácké potřeby, zápalky, cestovní potřeby, vějíře, toaletní potřeby
<i>Třída 11</i>	Potřeby pro domácnost
<i>Třída 12</i>	Nábytek, sanitární zařízení
<i>Třída 13</i>	Osvětlení, rádiové lampy, zařízení pro topení, vaření nebo mražení, pračky, sušičky
<i>Třída 14</i>	Železářské zboží, nástroje, žebříky
<i>Třída 15</i>	Stroje, motory, hnací stroje
<i>Třída 16</i>	Telekomunikace, záznamy nebo reprodukce zvuku, počítače, fotografie, kinematografie, optika
<i>Třída 17</i>	Hodinářské přístroje, klenoty, váhy a míry
<i>Třída 18</i>	Doprava, vybavení pro zvířata
<i>Třída 19</i>	Nádoby a obaly, vyobrazení různých výrobků
<i>Třída 20</i>	Potřeby psací, kreslířské nebo malířské, kancelářské zboží, papírnické a knihkupecké výrobky
<i>Třída 21</i>	Hry, hračky, sportovní potřeby, kolotoče
<i>Třída 22</i>	Hudební nástroje a jejich příslušenství, hudební potřeby, zvony, obrazy, sochy
<i>Třída 23</i>	Zbraně, střelivo, brnění
<i>Třída 24</i>	Heraldika, mince, znaky, symboly
<i>Třída 25</i>	Ornamentální motivy, plochy nebo pozadí s ornamenty
<i>Třída 26</i>	Geometrické tělesa a obrazce
<i>Třída 27</i>	Písma, číslice
<i>Třída 28</i>	Nápisy v různých písmech
<i>Třída 29</i>	Barvy

Příloha D Ukázka databáze ochranných známek Úřadu ČR (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2020)

Úřad průmyslového vlastnictví
Rešeršní databáze
Nepřihlášený uživatel [Přihlásit](#) [Registrace](#) [NIA](#) ?

Rešeršní databáze > Ochranné známky

Databáze obsahuje ochranné známky přihlášené u ÚPV, EUIPO a WIPO (s designací pro ČR a EU). Data získávaná ze zahraničí mohou vykazovat nepřesnosti, na jejichž odstraňování se průběžně pracuje.

Aktualizace zdrojů: ÚPV-ČR: 30.03.2022; EUIPO: 28.03.2022; WIPO-CZ: 28.03.2022; WIPO EM/EU: 28.03.2022; WIPO v řízení: 29.03.2022; WIPO 6ter: 06.10.2021

Vyhledávací formulář ochranných známek ?

Číslo přihlášky ?	=	<input type="text"/>	and	-	+
Číslo zápisu ?	=	<input type="text"/>	and	-	+
Znění ochranné známky ?		Např.: Coca-Cola	and	-	+
Třídy výrobků a služeb ?		<input type="text"/>	and	-	+
Videňské obrazové třídy ?		<input type="text"/>	and	-	+
Vlastník/přihlašovatel ?		<input type="text"/>	and	-	+
Zdroj dat ?		Nevybráno	and	-	+
Druh ?		Nevybráno	and	-	+
Aktivní dokument ?		<input type="text"/>	and	-	+

bez ohledu na diakritiku

Hledat
Nastavit výstup
Vybraný hitlist
Historie dotazů
Obnovit formulář
Vyčistit formulář
Export
Posun stránky

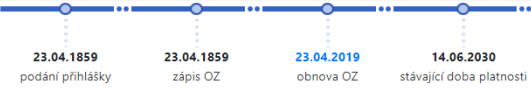
Základní bibliografie

Zdroj ÚPV-ČR
 (210) Číslo přihlášky 6649
 (540) Vyjádření ochranné známky

(111) Číslo zápisu (511) Třídy výrobků a služeb (531) Obrazové třídy (220) Datum podání přihlášky Priorita (151) Datum zápisu (730) Přihlašovatel/vlastník Zástupce Stav dokumentu Druh OZ obnovena do	111602 32 1.1, 1.1.8, 1.1.9, 25.1.15, 25.1.17, 27.1, 27.5 23.04.1859 CZ (320) Datum práva přednosti: 23.04.1859 (330) Země priority: Česká republika 23.04.1859 CZ Plzeňský Prazdroj, a. s., U Prazdroje 64/7, 301 00 Plzeň, Východní Předměstí, Česká republika Skils s.r.o. advokátní kancelář, JUDr. Karel Muzikář, LL.M. (CJ.), advokát, Křížovnické náměstí 193/2, 110 00 Praha 1, Česká republika Platný dokument Kombinovaná 14.06.2030
--	---

Časová osa

Seznam výrobků a služeb

(510) CS: (32) pivo.

Příloha E Ukázka registru ochranných známek Úřadu SR (Úřad průmyslového vlastnictví, ©2009-2022)

 **ÚRAD
PRIEMYSELNÉHO VLASTNÍCTVA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY** Přihlásit

Úřad průmyselného vlastnictví Slovenskej republiky - Webregistre Domov Kontakty RSS Pomoc Často kladené otázky (FAQ)

Domov > Ochranné známky

 OCHRANNÉ ZNÁMKY	ZÁKLADNÉ VYHLADÁVANIE	PATENTY	EURÓPSKE PATENTY S URČENÍM PRE SR	ÚŽITKOVÉ VZORY
	ROZŠÍRENÉ VYHLADÁVANIE	DIZAJNY	OCHRANNÉ ZNÁMKY	DODATKOVÉ OCHRANNÉ OSVEDČENIA
Obľúbené				

- >> eSearch
- >> Madrid Monitor
- >> TMview
- >> GlobalBrandDatabase
- >> Medzinárodné triedenia pre ochranné známky
- >> TMclass
- >> Označenia pôvodu a zemepisné označenia
- >> Ochranné známky v Českej republike

 **ÚRAD
PRIEMYSELNÉHO VLASTNÍCTVA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY** Přihlásit

Úřad průmyselného vlastnictví Slovenskej republiky - Webregistre Domov Kontakty RSS Pomoc Často kladené otázky (FAQ)

Domov > Ochranné známky > Základné vyhľadávanie

 ZÁKLADNÉ VYHLADÁVANIE		PATENTY	EURÓPSKE PATENTY S URČENÍM PRE SR	ÚŽITKOVÉ VZORY
		DIZAJNY	OCHRANNÉ ZNÁMKY	DODATKOVÉ OCHRANNÉ OSVEDČENIA
Obľúbené				

(111/210) Číslo ochranej známky / prihlášky

(220) Dátum podania prihlášky

(541) Slovný prvok ochranej známky

(731/732) Prihlasovateľ (-ia)/ majiteľ (-ia)

Vyhľadať v európskych databázach

[Návod](#)

POZ 6649

(111)	Číslo ochrannej známky	111602
(151)	Dátum zápisu	23.04.1859
	Dátum začatia plynutia obdobia rozhodného pre používanie OZ	
(156)	Dátum obnovy zápisu OZ	14.06.2020
(210)	Číslo prihlášky	6649
(220)	Dátum podania prihlášky	23.04.1859
(310)	Číslo prioritnej prihlášky	
(320)	Dátum podania prioritnej prihlášky	
(330)	Krajina alebo organizácia priority	
(442)	Dátum zverejnenia prihlášky po prieskume	
(450)	Dátum oznámenia o zápise ochrannej známky	
(511)	Medzinárodné triedenie tovarov a služieb	32
(511)	Zoznam zatriedených tovarov a služieb	32 - Pivo.
(531)	Medzinárodné triedenie obrazových prvkov	27.05.11 , 26.05.16 , 26.05.22 , 24.13.22 , 24.13.09 , 24.13.21 , 25.01.10 , 27.05.04 , 26.05.02
(540)	Vyjadrenie	

(550)	Druh známky	obrazová
(571)	Opis	
(551)	Údaje o kolektívnej známke	individuálna
(551)	Osoby oprávnené používať kolektívnu OZ	
	Zápis zmeny zmluvy o používaní kolektívnej OZ	
(591)	Údaje o uplatňovaných farbách	
(731/732)	Prihlasovateľ (-ia)/ majiteľ (-ia)	Plzeňský Prazdroj, a. s.; U Prazdroje 7, 304 97 Plzeň; CZ
(740)	Zástupca (-ovia)	BELEŠČÁK & PARTNERS, s.r.o.; Kukučínova 13, 921 01 Piešťany 1; SK